

NAJČA

NAJČA, GLASILO OSNOVNE ŠOLE GRM, NOVO MESTO
Letnik X, januar 1998, št. 1,2

10 let NAJČE

Živio!

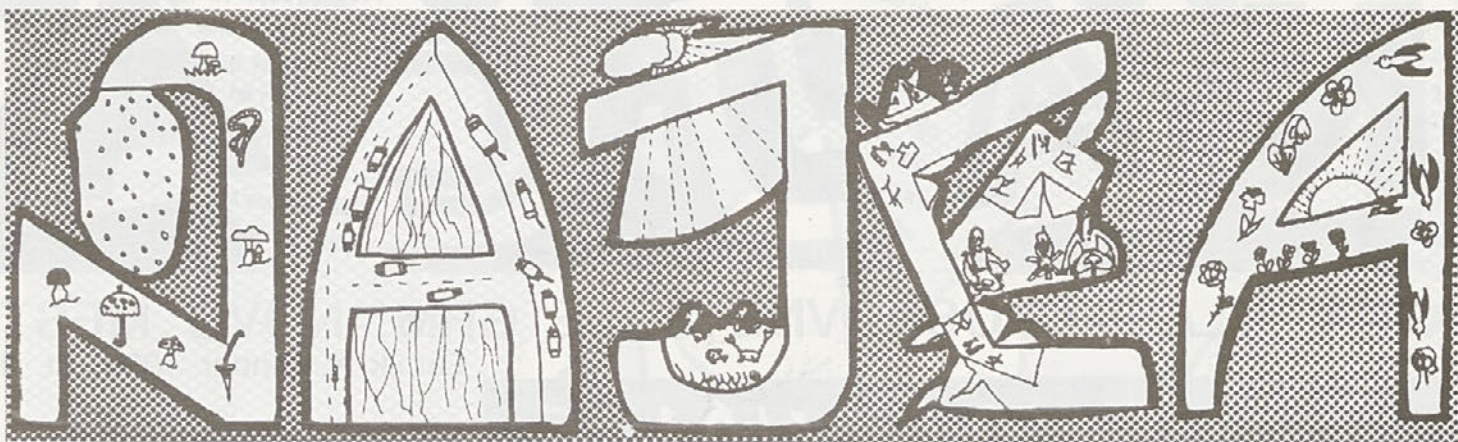
Pretegni tiste noge in se spodobno usedi. Konec poležavanja, prazniki so mimo. Ja, ja, saj vem, kmalu bodo nove počitnice, za to pa se ne menijo učitelji, šola je pač šola. Za osmošolce bo letos velika preizkušnja, pisali bodo eksterna preverjanja. Drugo leto bodo prestopili vrata srednjih šol in zgodilo se jim bo podobno kot nam, ko smo prišli na višjo stopnjo. Novi predmeti, novi učitelji, a smo se kaj kmalu navadili. Šolo je že v začetku zajel svetovni hit tamagoči. Učitelje je piskanje lačnih kužkov, muck in piščančkov kmalu privedlo na rob živčnega zloma, zato ponosni lastniki trepetajo za svoje ljubljence, ki jih utegne doleteti ista usoda kot bratce na Japonskem, ki so kmalu postali prepovedani.

V kinu je bilo kar nekaj dobrih filmov in verjetno ste se vsi nasmeljali ob Mr. Beanu. Nekateri ste morda gledali film George iz džungle. Gotovo se je vsem smilil, ko je z glavo zadeval ob drevesa. Njegov pes pa ni bila majhna živalca na ekrančku, temveč slon Shep. Petarčki in šestarčki pa smo si s šolo ogledali Free Willy 3. Za večino je najboljši čas pouka odmor. Takrat imaš čas za pogovor s prijatelji, ki se ponavadi zavleče še pozno v začetek ure. "Kaj si dobil za dedka Mraza?" "CD, kaj pa ti?" In potem sledi zapis v zvezek, če ne še kaj hujšega! Ja, kot sem že rekla: praznikov je konec. Tega se že zavedajo naši športniki in "glavce", ki so se že udeležili marsikaterega tekmovalja. Res je že čas, da poprimeš za delo tudi ti in da ne zamudiš še več lepih stvari, ki se bodo sigurno še zgodile.

Pa vso srečo v novem 1998. letu!

Iz vsebine:

10 let NAJČE	2
VESTI	4-11
INTERVJU - Majda Križe, Branko Šuster	12, 13
ANKETA - čečkanje po stenah	14
TEST - odnosi med vrstniki	18
POGUMNO PERO	20
RAČUNALNIŠTVO	27
MALA NAJČA	28-37
DO RE MI	39
GRMSKI VULKAN	43
MODA	44
HOP HOP HOP	45
KUHARSKI RECEPTI	48
HI HI HI	49
KVIZ, KRIŽANKA	50, 51

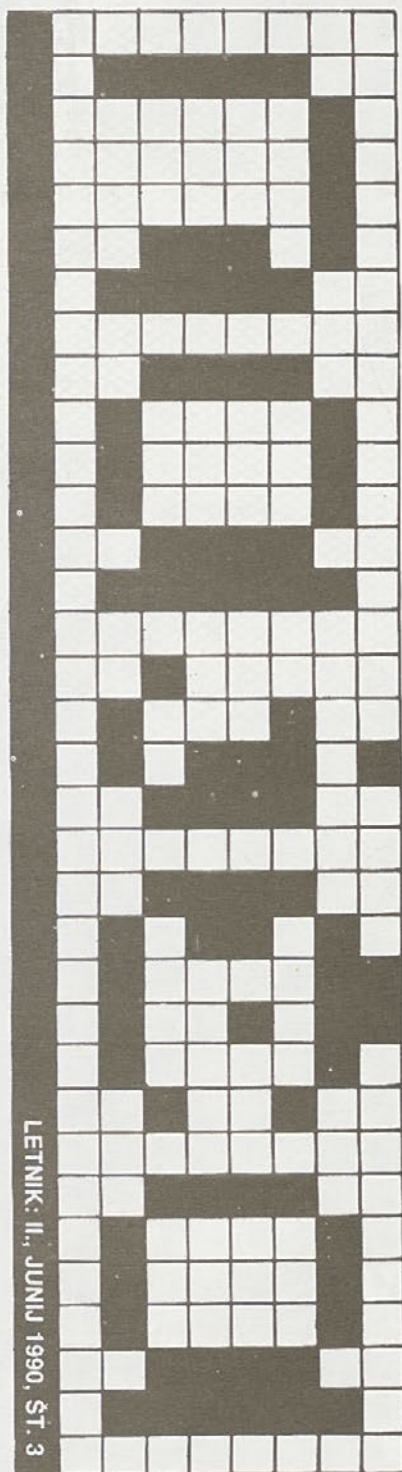

OB 10. OBLETNICI IZHAJANJA NAJČE

Januarja 1989 je zagledala luč sveta naša Najča, ki vsebuje vse vrline pravega časopisa. Dokaz so številne pohvale, ki jih je prejela. Tudi likovno je zelo dobro opremljena. Fotografije pripomorejo, da si dogodek lažje predstavljamo. Nihče pa ni tako dober, da ne bi mogel biti še boljši, zato smo raziskovali javno mnenje. Naši anketiranci so povedali, da je Najča zelo zanimiva, vseh jim je rubrika o modi, glasbi in vsi tisti prispevki, ki so sveži in domiselni. Radi imajo teste, šale, križanke. Zahvaljujemo se tudi za kritično oceno, ki označuje Najčo kot starokopiten časopis, in za predlog, da bi bila bolj najstniški časopis, ki bi več uporabljal način izražanja mladih. Trudili se bomo tudi za več komentarjev nad slikami in za to, da jo boste dobili zastonj.

Janja Janežič, 5.c in Anita Tintor, 8.b

POHVALE ZA STALNO KVALITETO so letos dobili: glasilo BREZIMENI (OŠ Antona Ukmarja, Koper); glasilo RADOVEDNEŽ (OŠ Lucijana Seljaka, podružnična šola Orehek); glasilo PREPIH (OŠ Ruše, Ruše); glasilo RAD IMEJ (CIU Tolmin); glasilo STUDENČEK (CUI "Janka Premrla Vojka", Vipava); glasilo GLAS MLADIH (OŠ Polzela); glasilo NAJČA (OŠ Grm, Novo mesto); glasili KRIK, HRČKOV LIST (OŠ Franceta Prešerna, Kranj); glasilo NAŠA MISEL (Zavod za slepo in slabovidno mladino, Ljubljana); glasilo KVAK KVAK Z BONIFIKE (OP Pinka Tomažiča, Koper); glasilo SMUKCI (OŠ Simona Janka, Kranj); glasili PEHAR NOVIC, NAŠE POTI (OŠ Železniki, Železniki); glasilo MEDVEDJE NOVICE (Bolnišnična šola Ledina, Ljubljana); glasilo NAŠA POT (OŠ Šentjernej, Šentjernej); glasili GRANIT, GRANITEK (OŠ Kungota, Zgornja Kungota); glasilo LOŠKA MEDLA (OŠ Petra Kavčiča, Škofja Loka); glasilo AHA (OŠ Vojnik, Vojnik).

LETNIK: II., JUNIJ 1990, ŠT. 3

DESET IN DEVET

Januarja 1989 sta se rodili Najča, prvi časopis naše šole, in Lea, prva vnukinja Marjane Štern, odgovorne urednice tega časopisa. Obe sta torej rojeni istega meseca istega leta, pa vendar ne praznujeta iste obletnice. Najča je v X. letniku, Lea pa je 16. t.m. upihnila 9 svečk.

Čudna reč, kajne?

Najča jih ima deset,
Lea pa devet.
KAKO TO?

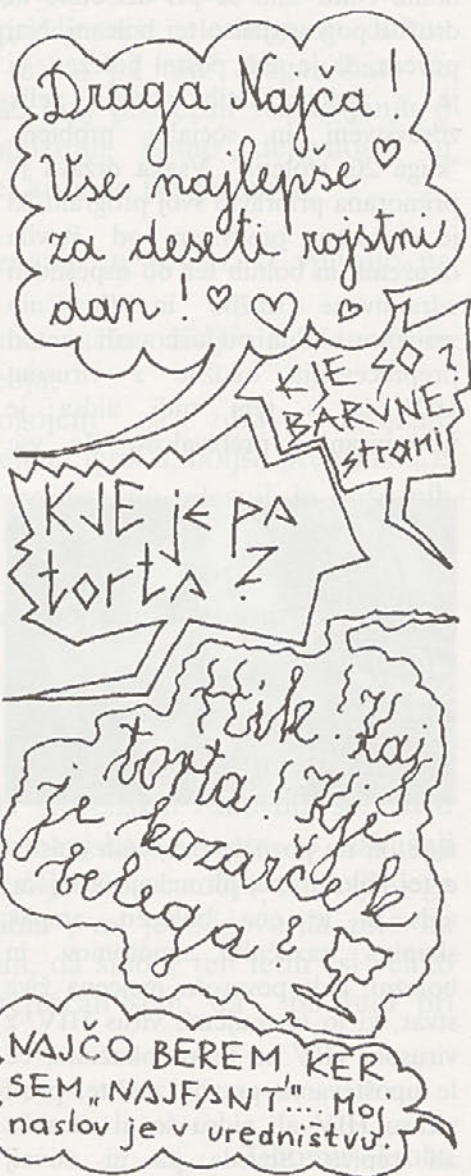
podeljuje

POHVALO
za stalno kvaliteto

glasilu
NAJČA
iz osnovne šole Grm,
Novo mesto

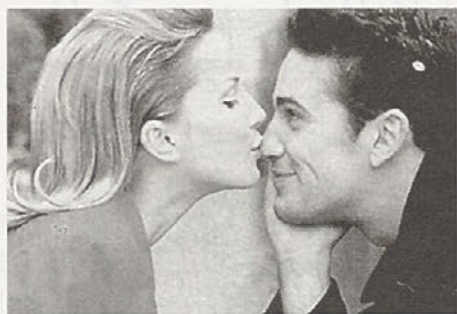
V Ljubljani, 19. novembra 1997

M
Založba Mladinska knjiga

DAN BOJA PROTI A I D S U

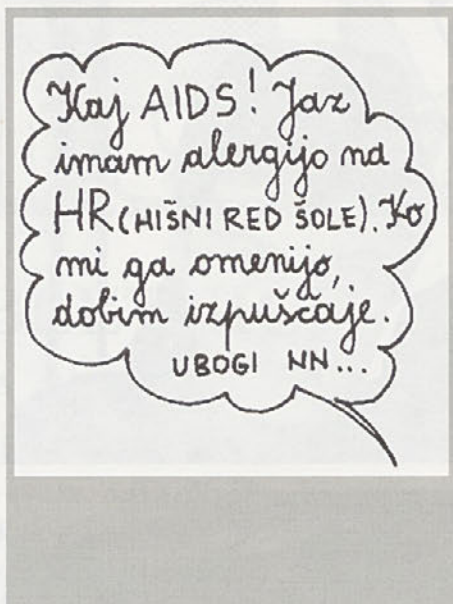
Kot vemo vsi, je bil 1. december namenjen boju proti aidsu. Osmošolci smo ga preživeli nekoliko drugače. Pred začetkom pouka sta po dva učenca iz vsakega oddelka odšla k pedagogu, ki nam je razdelil rdeče pentlje, razne plakate in prospekte. Potem smo razdelili pentlje tudi ostalim sošolcem in učiteljem in opremili razrede s plakati. Vsi, ki smo nosili rdečo pentljo, smo sporočali, da smo osveščeni, da se znamo zaščititi in da imamo razumevanje do tistih, ki so bolni. Nato smo se pri uri etike in družbe pogovarjali o tej bolezni. Naj povem, da je aids postal bolezen, ki je v zadnjih letih postala velik zdravstveni in socialni problem, "kuga 20. stoletja". Vsaka država je primorana pripraviti svoj program, ki je odvisen predvsem od števila okuženih in bolnih ter od uspešnosti zdravstvene službe in finančnih zmožnosti. Ena od osnovnih metod preprečevanja okužbe z virusom HIV in s tem tudi aidsa je informiranost prebivalcev. Za vse

tiste, ki ne poznate osnovnih dejstev o tej bolezni, naj jih nekaj naštejemo: aids ni le ena bolezen, ampak skupina različnih simptomov in boleznih, aids povzroča majcena živa stvar, ki jo imenujemo virus HIV, z virusom HIV se težko okužimo, če le upoštevamo pravila zaščite, proti virusu HIV ali aidsu še ni zdravila ali cepiva. Seveda pa ni dovolj poznati načine okužbe, treba se je zaščititi.

Naj postane osnovno vodilo vsakega izmed nas odgovornost do samega sebe in drugih, do svojega zdravja in zdravja ljudi, ki so nam blizu.

Anita Tintor, 8.b

ŠESTOŠOLCI V ŠOLI V NARAVI

Septembra smo odšli v šolo v naravi v Vrsar. Stanovali smo v počitniškem domu tovarne zdravil Krka. Včasih smo zvečer odšli v lunapark, včasih pa so nas učitelji odpeljali na dolg sprehod. Čez dan smo se učili na plaži in veliko plavali. Delali smo v petih skupinah. Pri biologiji smo spoznavali morje in živali. Pri slovenskem pouku smo pripravili štiri igrice, ki smo jih zaigrali na zaključni prireditvi, ena skupina pa je naredila stenski časopis Mornarček. Pri etiki smo se pogovarjali o problemih odraščanja in igrali različne interakcijske igre. Posebej sta nas razveseljevali športna in zdravstvena vzgoja, kjer smo veliko plavali in se potapljali. Na žalost je sedem dni kmalu minilo in sprijazniti smo se morali s povratkom domov.

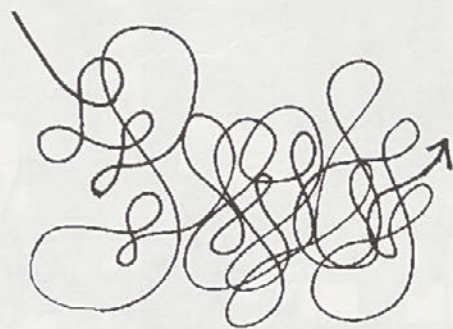
Andreja Mamilovič, 6.c
Maruška Spasovski, 6.c

KULTURNI DAN OSMIH RAZREDOV

V sredo, 19. novembra, smo osmi razredi odšli v Ljubljano. Ogledali smo si gledališko igro Igralec. Predstava se je odvijala v Cankarjevem domu, v Štihovi dvorani. Dramatiko so nam uprizorili trije znani slovenski igralci, posebej naj omenim Natašo Barbaro Gračner in Igorja Samoborja. Prikazali so nam, kako se je dramatika razvijala skozi stoletja. Začeli so s sedanjostjo in nadaljevali v Grčiji in Rimu. Za tisti čas so bile značilne igre na prostem, predvsem tragedije, kjer je bilo vse odvisno od bogov. V nadaljevanju so nam uprizorili še komedijo Williama Shakespeara o čudežnem zdravniku, ki je nemo žensko z eno samo injekcijo ozdravil tako, da je spregovorila, popolnoma zdravega moškega pa je naredil nemege.

Prikazali so nam še prizor iz Sofoklesovega Kralja Ojdipa. Predstava se je končala spet v sedanjosti. Z ogledom predstave smo spoznali razliko med dramatiko danes in pred mnogimi leti. Igra mi je bila zelo všeč in opazila sem, da so bili navdušeni tudi ostali, ne samo nad igro, temveč tudi nad igralci, ki so jo odlično uprizorili. Menim, da bi si tovrstne predstave lahko večkrat ogledali.

Maja Ferbežar, 8.b

VESTI

SEM KIPAR MANUEL IZ ŠPANIJE.
 V VRSARJU KLEŠEM KIP V OBLIKI
 NAROBE OBRNJENE STEKLENICE. VSEM
 ZNANA OBLIKA BO TAKO DOBILA NOVE
 POMENE. LEP POZDRAV 6.bin6.d!

SKOZI TELESKOP LAHKO
 OPAZUJEMO ZVEZDE.... ALI PA
 ZANIMIVE OSEBE (FANTE) NA
 ODDALJENI OBALI...

Učiteljski zbor je podprl mojo pobudo, da se naša šola vključi v evropsko mrežo zdravih šol. Zdi se mi pomembno, da to storimo v času, ko postaja zdravje resnično vrednota, saj je pot do zapravljenega telesnega in duševnega zdravja težka, pa tudi draga. Zato se bomo odslej še bolj posvečali razmišljanju o tej temi. Organizirali bomo dejavnosti in izvajali ukrepe, ki bodo prispevali k:

- povečanju znanja in veščin, ki vplivajo na zdravje;
- bolj zdravemu načinu življenja učencev in šolskega osebja;
- boljšim pogojem za zdravo življenje (varnost, urejena igrišča, boljša prehrana...);
- boljšemu uresničevanju telesnih in duševnih zmožnosti učencv in s tem k boljši samopdobi;
- boljšim medsebojnim odnosom na šoli in doma.

Od leta 1993 se je v evropsko mrežo zdravih šol vključilo 11 slovenskih osnovnih šol, med njimi tudi trebanjska. Ko sem o izkušnji vprašal go. Marijo Kovač, vodjo tamkajšnjega projektnega tima, mi je odgovorila zelo na kratko: "Mislim, da smo v teh letih vsi veliko pridobili!". Prepričan sem, da bo tudi pri nas tako.

Tihomir Troha

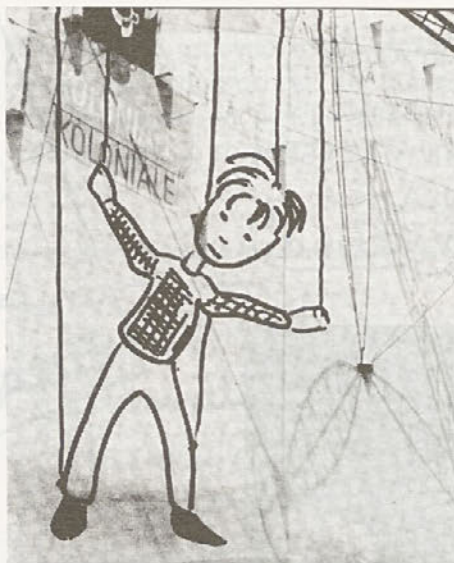
NA LUTKOVNI PREDSTAVI V LJUBLJANI

V začetku novembra smo se odpravili na lutkovno predstavo v Ljubljano. Predstava z naslovom Veliki dobrodušni velikan je bila v Lutkovnem gledališču.

Avtobus nas je pripeljal na parkirišče pred gledališče. Sredi parkirišča je velik zanimiv vodnjak, ki zaradi prihajajoče zime žal ne dela. Nič v okras, saj smo v njem videli kar nekaj cigaretnih ogorkov in škatlic.

V gledališču so nas sprejele gospe v zelo smešnih pajacih s kroglicami iz blaga. Pri njih smo oddali garderobo, potem so nam pokazale, kje naj se usedemo. Dvorana se mi je na pogled zdela zelo majhna, vendar sem kasneje zvedel, da sprejme veliko število gostov. Na odru je bila zavesa, ki jo je osvetljevala modra luč nad nami. Zaslišali smo šumečo glasbo, kot da bi bučali valovi. Potem se je zavesa odgrnila in predstava se je začela. V predstavi so nastopale lutke, marionete in lutke, v katere so se oblekli igralci. Nastopali so štirje velikani in majhna deklica. Trije velikani so bili hudobni - jedli so otroke, VDV pa je bil dobrodušen in prijazen. S svojo cevjo je otrokom pihal lepe sanje. Med delom ga je videla mala deklica, zato jo je vzela. Bal se je, da ga bo razkrila odraslim. Igra se je končala, ko so ujeli ljudožerske velikane. Predstava je bila zanimiva in smešna. Večkrat smo začeli kašljati, ker so spuščali poseben dim. V igri je nastopal tudi helikopter, ki so ga uprizorili tako, da so zatemnili dvorano ter prižgali zelo močne bele luči, ki so utripale. Če si pogledal roke pred sabo, se je videlo, kot da jih vidiš in ne vidiš. Bil je zelo smešen občutek. Ko je bilo predstave konec, smo ploskali, da se je kar treslo.

Oblekli smo se in zapustili gledališče. Odšli smo na sprehod po Ljubljani. Ogledali smo si Zmajski

most, tržnico, Tromostovje in maketo Ljubljane, ki je na trgu, kjer stoji Prešernov spomenik. Za tiste, ki so to prvič videli, je bilo zanimivejše kot zame, ker sem si to že večkrat ogledal. Nato smo odšli proti McDonalds-u. S sošolcem sva naročila pečen krompirček in pijačo. McDonalds je študentsko gostišče s hitro hrano. Bili smo kar malo utrujeni, vendar dobro razpoloženi. Na poti nazaj je bilo v avtobusu zelo vroče. Zahtevali smo glasno: "Klima, klima, klima, klima, klima, klima, klima, klima, klima, klima." Vožnja domov je bila potem prijetnejša.

Nejc Novak, 5.c

ZIMA PA TAKA

Vsi se veselimo zime. Ko bo zapadel sneg, bomo otroci skakali po njem. Takrat bomo imeli petarčki na Gačah športni program. Dečki in deklice bomo šli smučat. Če nekateri ne bodo hoteli smučat, bodo pri pouku. Tam bomo jedli, pili, se zabavali in učili smučat. Po enem šolskem tednu smučanja bodo učitelji priredili tekmovanje.

Tadej Venta, 5.a

V REVII FIRBEC VELIKO NAPAK

Pri dodatnem pouku slovenščine je tovarišica prebirala revijo Firbec. Revija Firbec je zelo zanimiva revija, vendar nismo vedeli, da je v Firbcu toliko napak. Tovarišica je listala in se pri nekem spisu ustavila. Ko ga je prebrala, je močno vzdihnila in rekla: "Koliko je v tem članku napak!" Zanimalo nas je, kakšne. Te napake so bile take, da sem se še jaz začudila. Najbolj pa me je motilo, da je avtorica pisala imena krajev z napačnimi začetnicami in da je pozabila na vejice ipd. Premišljevala sem, le kaj je ta počela med urami slovenščine. Ali se res ni ničesar naučila?

Tanja Kocjan, 5.c

OBISK V LJUBLJANSKIH MLEKARNAH

Pri gospodinjskem pouku se učimo o mleku. Obiskali smo najbližje Ljubljanske mlekarnarje pod Trško goro. Najprej smo odšli v zbiralnico mleka, kjer nam je prijazen gospod povedal nekaj besed o odkupu mleka. Odpeljal nas je tudi v laboratorij, kjer preverjajo kvaliteto mleka. V skladišču smo spoznali njihove izdelke in izvedeli, kako pridejo na police v trgovino. Tudi pogostili so nas in to je bil lep konec naravoslovnega dne.

Andreja Mamilovič, 6.c

modna revija

POKLICNO SVETOVANJE

Pri načrtovanju poklicne poti ni nikoli dovolj informacij. Mnoge ste že dobili, dragi osmošolci, marsikatere pa boste morali še poiskati. Pri tem vam bo prijazno pomagala naša socialna delavka, gospa Lidija Novak.

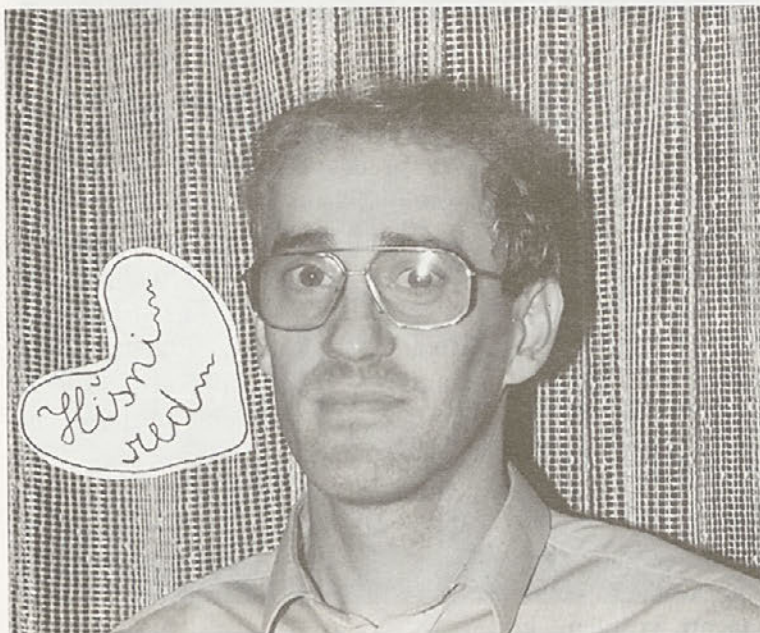
15. januarja se je osmošolcem iz vseh novomeških šol, ki razmišljajo o tekstilnih poklicih predstavila Srednja šola tekstilne usmeritve Metlika. Predstavitev šole in modna revija sta potekali v avli naše šole. Mlade šivilje in krojači so se predstavili na modni brvi, na kateri so predstavili svoje izdelke. Predstavili so se v kostimih, večernih oblekah, športnih oblačilih in v plastificiranih oblekah za divje zabave. V avli si še vedno lahko ogledate fotografije s te prireditve. Srednja šola tekstilne usmeritve izobražuje za naslednje poklice:

**POMOŽNA ŠIVILJA,
KROJAČ,
ŠIVILJA / KROJAČ
KONFEKCIJSKI MODELAR.**

Tea Durmič,
Suzana Janežič,
6.b

pogovor socialne delavke in ravnateljice iz Metlike

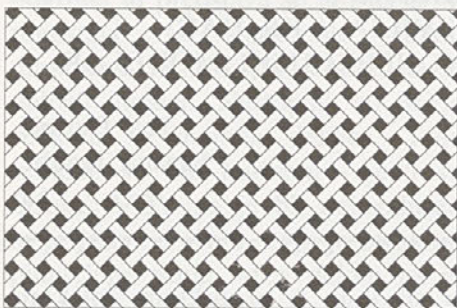
Šolski red, ki smo ga v preteklem šolskem letu skupaj gradili in ki v pisni in stripovski obliki straši povsod po šoli, je dosegel svoj namen. Pozna se, da smo se o pomenu pravil za sožitje vseh nas v šoli lani veliko pogovarjali in da smo se zavestno odločili, da bomo ta pravila tudi upoštevali. Tako že letos beležimo bistveno manj kršitev in boljše počutje učencev in učiteljev. Mislim, da so k temu veliko prispevala tudi bolj kvalitetna dežurstva učencev in učiteljev.

V kratkem bomo o učinkih novega šolskega reda z anketo povprašali učence ter učitelje in takrat bomo ocenili naša skupna prizadevanja za boljše počutje na šoli.

Tihomir Troha

V petek, 10.10.1997, smo imeli v avli šole 1. parlament v tem šolskem letu. Na začetku smo izvolili mentorici, predsednico in tajnika šolskega parlamenta. Za mentorico višje stopnje je bila izbrana ga. Alenka Spasovski, za mentorico nižje stopnje pa ga. Ada Stegnar. Predsednica šolskega parlamenta je Ana Čolić, tajnik in pa zapisnik bom vodila Anita Tintor.

V 1. točki dnevnega reda je imel g. ravnatelj pozdravni govor, sledil je program dela na šoli. Izvedeli smo, da se bomo v letošnjem šolskem letu udeleževali športnih dni, zaključnih ekskurzij, naravoslovnih dni in kulturnih prireditev.

Naslednja točka dnevnega reda so bila poročila predstavnikov OŠ na temo odnosi med sovrstniki. Učenci nižje stopnje opažajo med poukom predvsem klepetanje, kar jih zelo moti. Imajo pa tudi kar nekaj dobrih lastnosti, npr., da so med seboj prijatelji in da se dobro razumejo tudi z učiteljicami. Predlagali pa so predvsem pogovore in upoštevanje hišnega reda. Učence višje stopnje moti predvsem nasilje nekaterih učencev, čakanje v vrsti za kosilo in pa nemir med poukom in odmori. Pozitivne

izkušnje so, da boljši učenci nudijo pomoč učencem, ki kakšne snovi ne razumejo. Predlagali pa smo več medsebojnih pogovorov in seveda upoštevanje hišnega in šolskega reda.

V zadnji točki dnevnega reda je Ana povedala, da smo se pri gospodu županu pogovarjali o težavah in uspehih posamezne šole.

Dovolite, da še enkrat povem, da bi se morali čim več pogovarjati o medvrstniških odnosih.

Anita Tintor, 8.b

POROČILO Z 2. ZASEDANJA ŠOLSKEGA PARLAMENTA

V petek, 14.10.1997, je bilo v računalniški učilnici 2. zasedanje šolskega parlamenta.

V 1. točki dnevnega reda je bil pregled sklepov in odgovori na vprašanja s 1. šol. parlamenta, kjer je g. ravnatelj povedal, katere spremembe in izboljšave so že storili v tej smeri. Povedal pa je tudi, da smo to, da primanjkuje nekaterih stvari, doprinesli s uničenjem pohištva in nasilja nad stvarmi. Skratka, ne smemo le čakati, da bo nekdo vse uredil, tako rekoč prinesel na pladnju, ampak se moramo tudi sami zavzeti in izboljšati stvari.

V naslednji točki so bili na vrsti rezultati ankete. Anketo je pripravila ga. Alenka Spasovski zato, da bi ugotovili, kakšni so medsebojni odnosi učencev na naši šoli. Anketiranih je bilo na višji stopnji 364, na nižji pa 350 učencev. Na vprašanje, če si pripravljen pomagati sošolcu, ko

potrebuje pomoč, je 70% odgovorilo z da, 30% je odvisno od tega, kdo jih prosi, nikoli je odgovorilo 1,5%. Če v razredu nekdo kar naprej pretepa tebe in sošolce, je na vprašanje, kaj storiš, odgovorilo 15% učencev, da se brani in udari nazaj, 35% je reklo, da se umakne, 50% učencev pa obvesti razrednika in skupaj rešijo ta problem. Na vprašanje, kje in kdaj se ti v šoli dogajajo neprijetnosti je največ učencev 50% odgovorilo, da med odmori, neprijetnosti pa se ne dogajajo 30%.

V 3. točki dnevnega reda je g. ravnatelj govoril o medsebojnih odnosih in o tem, da je šport eden izmed najboljših načinov za krepitev odnosov med vrstniki. Šport je dober način, da svojo energijo usmerimo v pozitivno smer in storimo nekaj zase. Učenci se naučijo pravil obnašanja in so potem tudi v nadaljnjem delu lahko bolj uspešni. Pomembno je tudi, da spoštujemo tekmece, mu čestitamo, če je boljši, in se od njega tudi kaj naučimo. Znati moramo častno sprejeti poraz in biti vztrajni pri vsem, česar se lotimo.

V 4. točki smo poslanci izvolili predstavnici, ki sva se udeležili občinskega parlamenta. Izbrani sva bili Anita Tintor in Ana Čolić.

V zadnji točki dnevnega reda smo govorili o šolskem redu in oddelčnih pravilih. Anita in Ana sva predstavili pravila 8.b in tako spodbudili tudi ostale predstavnike, da enako storijo v svojem oddelku. Pravila naj bi temeljila na preprostih pravilih, ki naj bi se jih držali vsi učenci. Pravila lahko napišemo na plakat in ga domiselno oblikujemo. Pri izdelavi naj sodeluje čim več učencev, tako da bo plakat čim bolj pester.

Anita Tintor, 8.b

OBISK PRI GOSPODU ŽUPANU

V tednu otroka, natančneje 7. 10. 1997, sva bili z Ano izbrani, da odideva h g. županu, Franciju Konciliji. Tja so prišli tudi učenci z vseh šol na Dolenjskem. Sestali smo se v mestni upravi, kjer so nas pričakali g. župan, predsednik društva Zveze prijateljev mladine in predsednik aktiva vseh šol.

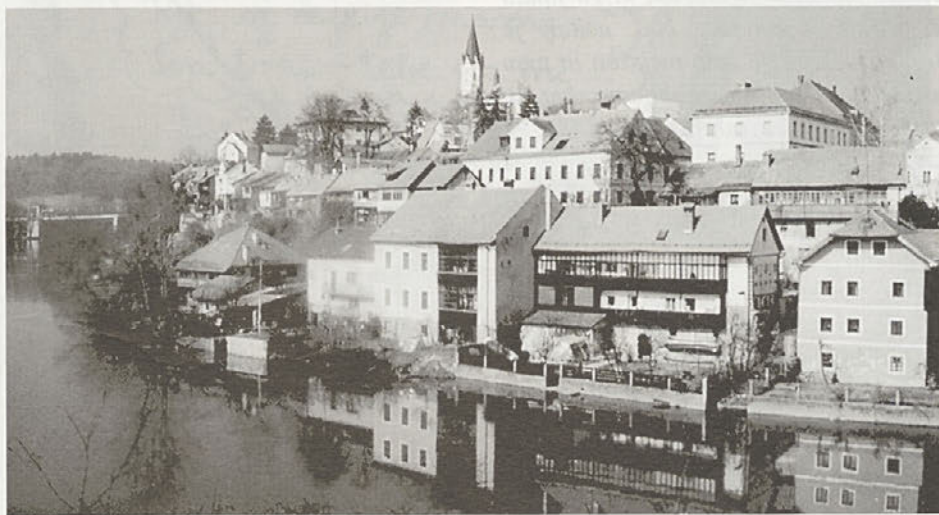
Pogovarjali smo se o uspehih in težavah posamezne šole. Učenci so govorili predvsem o tem, da nimajo primerno opremljenih učilnic, imajo pa slabe telovadnice, da so brez računalnikov in da imajo slab dostop do šole oz. slabe ceste.

O naši šoli pa sva z Ano izpostavili problem dograditve šole, prostorsko stisko, da čakamo na računalniško učilnico in na čimprejšnjo prenovo dotrajanega pohištva v učilnicah. Pohvalili sva se z uspehi na naravoslovno-matematičnem, jezikovnem in športnem področju. Župan nam je za uspehe čestital, še posebej pa nas je pohvalil za uspehe na športnem področju, saj smo bili lansko leto najboljša šola.

Ko smo končali s to temo, smo se še dogovorili, da bo tema naslednjega občinskega parlamenta - odnosi med vrstniki. Ob koncu srečanja je vsaka šola izročila g. županu skromno darilo v znak pozornosti.

Ugotovila sem, da naša šola sploh ni v tako slabem položaju, ampak je še veliko šol, ki so dosti na slabšem, saj nimajo niti najosnovnejših stvari.

Anita Tintor, 8.b

IZLET V SAVINJSKI GAJ

Zjutraj smo se zbrali pred šolo in se nato z avtobusi odpeljali v Savinjski gaj. Potovanje je bilo zelo lepo, ker smo imeli lep, sončen dan. Ko smo prispeli, smo najprej malicali, ker smo po poti postali lačni.

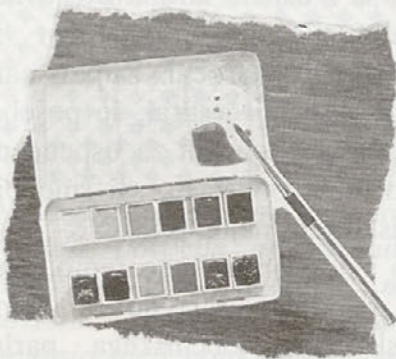
Nato smo si ogledali Savinjski gaj. Videli smo veliko vrst rastlin, pa tudi zelo lepe stvari iz lesa. Zelo mi je bil všeč mlin na vodi.

Ker sem imela s seboj fotoaparata, sem lahko veliko lepih stvari fotografirala.

Po končanem ogledu smo se odpeljali v Mozirje, ki smo si ga prav tako ogledali, zelo pa smo tudi uživali v nakupovanju spominkov v bližnjih trgovinah.

Kmalu je napočil čas za odhod, zato smo sedli na avtobus in se odpeljali domov. Po poti smo pripravili karaoke in veselo prepevali. Tako nam je čas kar prehitro minil.

Daša Guštin, 5.b

TEKMOVANJE ZA CANKARJEVO PRIZNANJE

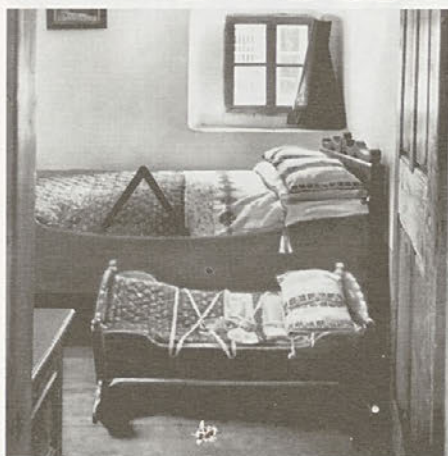
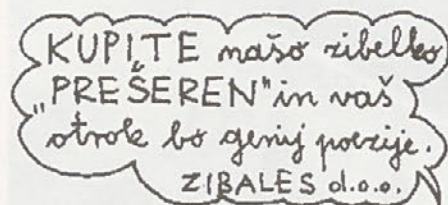
4. 2. 1998 bo na šoli velik dogodek. Kar 37 učencev sedmih in osmih razredov se bo pomerilo v znanju materinščine. Tema letošnjega

tekmovalca je Ciril Kosmač in njegova zbirka novel V gaju življenja. Učenci bodo pisali spis in test znanja. Najboljših pet se bo udeležilo vseslovenskega tekmovalca, ki bo za Dolenjsko in Belo krajino na Zdravstveni šoli v Novem mestu.

Na osnovnošolskem tekmovalcu bodo imeli učenci možnost dobiti bronasto Cankarjevo priznanje, na vseslovenskem pa srebrno in zlato priznanje.

Tekmovalce pripravljajo mentorice: Sonja Simičič, Milvana Bizjan in Vesna Rakuša.

Milvana Bizjan

LIKOVNI KROŽEK

Obiskujem likovni krožek, ki ga imam ob torkih popoldan. Naš učitelj je Branko Šuster. Je zelo prijazen in nam pusti, da rišemo ali izdelujemo, kar mi hočemo. Največkrat pa delamo tisto, kar on predlaga. H krožku ne prinesemo ničesar, ker vse stvari dobimo tam. Naša naloga je, da včasih naredimo kakšne stvari za šolo, npr.: kakšne voščilnice, plakate, risbe ... Do sedaj smo že delali z glino, risali risbe, delali voščilnice, klesali les, risali na steklenice ipd. H krožku hodim, da se malo sprostim in zelo mi je všeč. Z menoj se likovnega krožka udeležuje še šest mojih sošolcev in sošolk.

Marko Simonič, 5.a

TABORNIŠKI KROŽEK

Na šoli smo imeli vse do letošnjega šolskega leta taborniški krožek samo za učence višje stopnje, ker je primanjkovalo vodnikov. Letos pa bo drugače. Vsi taborniki z naše šole (Zana Fabjan, Eva Plut, Špela Les in Klemen Bradač iz 8.a) so se lahko pridružili tudi tabornikom iz drugih šol na vodniškem tečaju, ki je potekal na Skomarju med jesenskimi počitnicami. Kljub veliko učenju smo se imeli lepo, povrh tega smo vsi opravili tečaj in odnesli veliko znanja.

Zato smo po šoli raznesli okrožnico za prvi sestanek, za vse tiste, ki bi radi postali taborniki. Odziv je bil velik in vsi smo bili zadovoljni. Sedaj so na šoli tri skupine - vodi bodočih tabornikov. V 1. vodu, ki se imenuje Jodlarji, so taborniki stari od sedem do devet let. V 2. vodu, ki se imenuje Kosti, pa so taborniki stari od deset do enajst let. 3. vod pa na žalost še nima imena, v njem pa se zabavajo taborniki, stari od dvanajst do štirinajst let.

Vsi vodniki upamo, da nam bo uspelo vse tabornike obdržati, da se bomo imeli lepo in da se bomo naučili živeti z naravo.

Špela Les, 8.a

UTRINKI IZ DECEMBRSKEGA BOHINJSKEGA ŠOLANJA V NARAVI NAŠIH SEDMOŠOLCEV ...

Ča, ga, kako so
neumni, ker me
gredo plavat...! Ta
mladina...!

Najlepše je prijateljstvo.

Kako se reče to ravnice?...
Kje, o, kje je mami...?
Lin tropi - tebe pa mi...!

IZ DNEVNIKA

Torek, 16.12.1997.

Zbudili smo se ob 7.00, kar je odločno prezgodaj. Po kratki telovadbi smo hitro pojedli zajtrk.

Dopoldne smo imeli prvo pomoč. Učili sta nas Monika in Klavdija. Po polurni malici smo se odpravili na sprehod do Peči, kjer smo imeli čudovit razgled. Ko smo prišli nazaj, smo rešili delovne liste, s katerimi smo obnovili naše znanje o gozdu.

Pojedli smo zelo obilno kosilo in uživali do pol treh.

Pozneje smo imeli še dve uri prve pomoči. Maja nam je opisala in prikazala zlome in obveze za njih. Po petminutnem odmoru smo imeli še Zorana, ki nam je predaval o ognju in življenjskih nevarnostih. Skoraj ves svoj večerni prosti čas smo porabili zato, da smo nakupili zalogo hrane, ki naj bi trajala vsaj do jutri. Sedaj pišemo dnevnik, kar ni ravno moje najljubše opravilo.

Lea Lipovšek

Četrtek, 18.12.1997

Danes popoldne smo se odpravili na dooolg pohod proti Oplenovi hiši. Gazili smo po zaledenem snegu in pršil je dež, ki je v zraku zmrznil. Del naše poti je bil iz betona, ki pa je bil pokrit z debelo plastjo svetlečega se ledu.

Prispeli smo. Hišo nam je predstavil in razložil njeno zgodovino prijazen gospod. Najprej smo videli črno kuhinjo. V njej je krušna peč, tri ognjišča, to so: odprto, zaprto in krušno, miza, v kateri so shranjevali kruh in veliko različnih posod. Nato je bila na vrsti velika hiša ali sedanja dnevna soba. Tukaj so ljudje preživljali večino svojega časa, zato so v njej miza, klop in peč, ki jih je grela v mrzlih časih. Od tam se pride v spalnico. Ljudje so bili veliko manjši. Zadnji večji prostor je bila izba, ki je bila namenjena spanju hlapcev in shranjevanju hrane. Vpisali smo se v knjigo gostov in odšli.

Pot je bila še bolj zaledenela kot prej. Vsi smo se oddahnili, ko smo prišli na varno v naš dom.

Lea Lipovšek

LAHKO BI BILA FRIZERKA

Majda Križe je stroga, a uspešna učiteljica športne vzgoje, ki z veseljem opravlja svoj poklic. Precej let je že na šoli, a o njej vemo zelo malo, zato smo tokrat poklepotali z njo.

Kdaj ste se začeli ukvarjati z atletiko?

Z atletiko sem se začela ukvarjati ob koncu 7. razreda, pred tem pa sem se ukvarjala z gimnastiko in košarko.

Kaj vas je navdušilo za ta šport?

Za ta šport me je navdušilo predvsem hitro napredovanje in vzpodbuda učitelja.

Kdaj ste se odločili, da postanete učiteljica telovadbe?

Moja odločitev, da postanem učiteljica, ni bila običajna. Na začetku sem se namreč odločila za poklic frizerke, vendar sem se čez noč premislila in se odločila, da postanem učiteljica telovadbe.

Ali ste že na začetku svoje učiteljske kariere pričeli trenirati boljše učence atletike?

Boljše učence sem začela trenirati atletiko v drugem letniku gimnazije, ko sem bila stara 17 let. Danes so moji prvi atleti stari 30 let.

Ali radi opravljate svoje delo?

Vam to vzame veliko časa?

Večina učiteljev rada opravlja svoje delo in prav tako tudi jaz. Samo šolsko delo mi vzame veliko časa, saj se moram na uro pripraviti, še več časa pa porabim za učence, ki so pripravljani delati tudi v času izven pouka.

Kako učenci dosežejo dober uspeh? Morajo biti za to posebno nadarjeni?

Uspehe v atletiki se dosega predvsem s trdim in načrtnim delom. S talentom si lahko pomagamo le na začetku. Učenci, ki mislijo, da bodo le s talentom prišli do odličnih rezultatov, največkrat obupajo že po dveh mesecih. Vsem tistim učencem, ki želite biti uspešni na katerem koli področju, priporočam, da se disciplinirate, odločite in začnete delati.

Zorica Djenadič, 8.b

UČITELJ S SMISLOM ZA HUMOR

Branko Šuster je učitelj, ki dobro razlaga, a nas ne dolgočasi in ne mori. Čeprav se zabavamo ob njegovih šalah, se veliko naučimo in imamo lepe likovne izdelke. Pozanimali smo se za nekaj podrobnosti o njem.

Kako je potekalo vaše otroštvo? Ste imeli v šoli veliko prijateljev? Ste že v mladosti radi risali? So učitelji v osnovni šoli opazili vašo likovno nadarjenost?

Čeprav smo se zaradi narave dela mojih staršev pogosto selili iz kraja v kraj, sem preživel lepo zgodnje otroštvo z veliko prijatelji. Odkar vem zase, sem rad risal, a likovne vzgoje v osnovni šoli nisem maral; z učiteljem se nisva dobro razumela.

Ali ste že od mladih nog razmišljali o poklicu učitelja likovne vzgoje? Koliko časa ste že v službi? Koliko let poučujete na naši šoli?

O poklicu učitelj nisem razmišljal, še manj pa o tem, da bi učil likovno vzgojo. Mislim, da sem pozno našel svojo poklicno identiteto; svoje delo opravljam z veseljem. Verjamem, da je vsak človek za nekaj "rojen", za nek poklic, v katerem bo pogosto uspešen in zadovoljen. Če kdo ni poklicno srečen, je verjetno premalo vztrajno iskal in se boril. Poučujem 23 let, na naši šoli 10 let.

Ste imeli oz. imate kakega vzornika? Katerega likovnega ustvarjalca posebej cenite?

Vzorniki so mi vsi veliki ljudje, ki so z dejanji uspešno uresničevali stare ideale človeštva: čim več vedeti, doživeti čim več lepote, biti čim boljši človek. Med likovnimi ustvarjalci zelo cenim: Rembrandta, Van Gogha, Picassa, Moora, Matissa, Groharja, Lamuta, Savinška in še jih je.

Ali sami likovno ustvarjate? Ustvarjam, najraje kiparim.

Učenci se zelo zabavamo ob "vaših stopničkah". Ali so vaš izum? Ali jih lahko razložite?

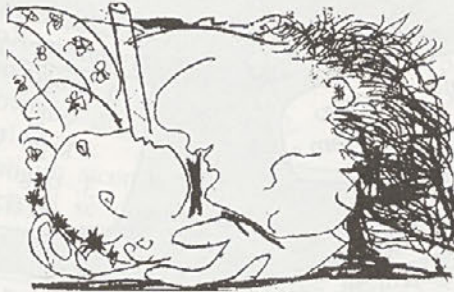
Moje "stopničke" so narisana informacija učencem o tem, kako se učiteljevo vedenje do učencev od prijaznega - postopoma, stopničasto - spreminja v neprijazno. Vedenje učencev se pogosto pozitivno spremeni, ko jim narišem in povem, da so prišli na višjo stopničko.

Vemo, da imate več lepih lastnosti. Pa vendar: ali imate morda tudi kakšno napako? Katero? Imam več napak. Popoln seznam hrani moja žena, manj popolnega moji kolegi, vi učenci pa tudi hodite po svetu odprtih oči ...

Vaše obrvi se nam zdijo kot dva čopiča. Ali je imel kateri od vaših staršev take obrvi?

Imam obrvi, kot jih je imel moj ded. Prvič slišim, da so podobne čopiču. Morda bom naslikal kakšno "obrvosliko".

Slišali smo da ste vegetarijanec. Kateri razlogi so iz vas naredili nasprotnika uživanja mesa?

Zadnja leta res ne jem mesa. Glavna razloga za mojo odločitev sta bila dva: spoštovanje življenja živali in prepričanje, da je tak način prehranjevanja bolj zdrav. Mnogi mislijo, da to ni najbolj zdrava oblika življenja; spoštujem njihovo spoznanje.

Preselili ste se v Šmihel, učite na Grmu. Boste ostali tu? Kako se počutite na naši šoli?

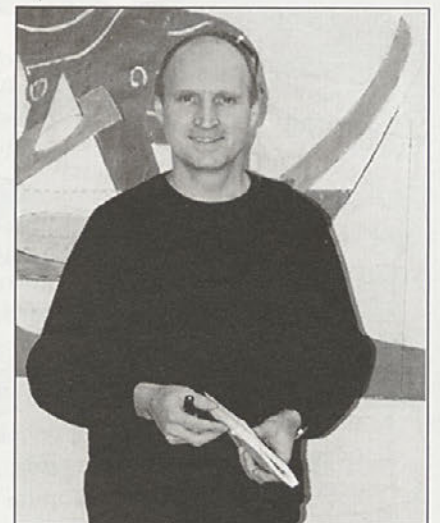
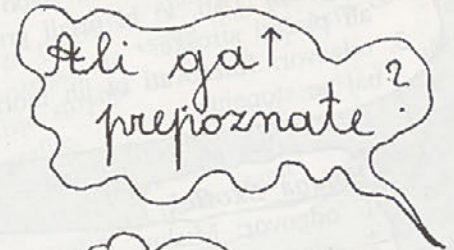
Med grmskimi učenci in člani kolektiva naše šole se zaenkrat počutim dobro. O prihodnosti ne razmišljam veliko, raje poizkušam živeti v sedanjosti.

Katero modro misel bi nam povedali ob zaključku pogovora?

Neki modrec je zapisal: "Ne hvali sebe in ne kritiziraj drugih!" Ko poizkušam uresničevati ta "recept" za srečno življenje, ugotavljam, da ni enostavno. Predvsem "kritizirati druge" je tako zelo privlačno ...

Tabita Jovanovič, 5.b
Miloš Repše, 5.b

ANKETA

V garderobi višje stopnje imamo ogromno steno, namenjeno grafitom. Kljub temu pa se po celi šoli šopirijo čečkarije, ki niso niti lepe niti duhovite. Tisto, kar nekateri mislijo, da so grafiti, so neokusne, dostikrat žaljive packarije. Razmišljali smo o tem problemu in povprašali za mnenje še druge. Zastavili smo jim tri vprašanja.

1. vprašanje: *Kaj misliš (mislite) o tistih, ki pišejo grafite po šoli?*
2. vprašanje: *Kaj predlagaš(predlagate), kako bi odstranili te grafite?*
3. vprašanje: *Kaj narediti s tistimi, ki bodo še naprej pisali grafite?*

ODGOVORI

Gregor Luzar:

1. odgovor: Mislim, da bi morali dobiti pohvalo.
2. odgovor: Odstraniti bi jih morali z razredčilom.
3. odgovor: Da bi šli v zapor.

Aljoša Kopina:

1. odgovor: Mislim, da so slabo vzgojeni in nesramni.
2. odgovor: Tisti, ki bi pisali grafite, bi morali prepleskati ali plačati stroške.
3. odgovor: Kaznovati bi jih morali z opominom in kazen naj se stopnjuje.

Bojana Škoflek:

1. odgovor: Mislim, da niso lepo vzgojeni.
2. odgovor: Nikakor, ker šola nima dovolj denarja za pleskanje.
3. odgovor: Okoli šole bi morali biti stražarji in morala bi biti ograja.

Nina Mikelin:

1. odgovor: Mislim, da so bedaki.
2. odgovor: Dobili bi opomin.
3. odgovor: Ne vem.

Nejc Novak:

1. odgovor: Mislim, da bi morali nehati in da so zelo neprijazni. Ne držijo se hišnega reda.
2. odgovor: Šolo bi morali prebeliti in obnoviti.
3. odgovor: Morali bi imeti boljši nadzor nad učenci.

Uroš Lahnc:

1. odgovor: Najbrž so prizadeti.
2. odgovor: Morali bi jih očistiti.
3. odgovor: V Alkatraz bi jih morali dati.

Mirko Vorkapič:

1. odgovor: Mislim, da so bedaki.
2. odgovor: Tisti, ki so to storili, bi morali prepleskati.
3. odgovor: Dati bi jim moralni najmanj opomin.

Damir Komerički:

1. odgovor: Morali bi iti k ravnatelju.
2. odgovor: Moral bi iti po čistilo in krpo ter zbrisati.
3. odgovor: Morali bi iti k ravnatelju in vreči bi jih morali iz šole.

Alen Mirt:

1. odgovor: Niso pri pameti.
2. odgovor: Prepleskali bi stene in plačali.
3. odgovor: Še naprej bi morali beliti in plačati.

Tilen Čampa:

1. odgovor: Mislim, da niso normalni.
2. odgovor: Tisti, ki so grafite pisali, bi stene morali prebeliti.
3. odgovor: Kaznovati bi jih morali z opominom.

Simon Dolinšek:

1. odgovor: Mislim, da so možgane pozabili nekje na cesti.
2. odgovor: Tisti, ki so to naredili, bi morali polizati grafite s stene.
3. odgovor: Morali bi iti k ravnatelju in potrebna bi bila premestitev iz šole.

Manca Čampa:

1. odgovor: Da so nevzgojeni.
2. odgovor: Prebelili bi.
3. odgovor: Pogovor z ravnateljem in nato opomin.

Vlado Bajt:

1. odgovor: Mislim, da nimajo smisla za lepo.
2. odgovor: Poklicati bi morali policijo in jim dati najmanj opomin.
3. odgovor: Premestitev iz šole.

Tanja Kocjan:

1. odgovor: Mislim, da to ni prav. Te učence bi morali še posebej kaznovati.
2. odgovor: Da bi vsi učenci, ki so to pisali, prepleskali stene.
3. odgovor: Zelo jih kaznovati. Npr., da bi jim zagrozili z ukorom in poklicali starše na razgovor. Če pa to ne bi pomagalo, pa mu dati ukor in da bi ponovno prepleskal steno.

Učitelj likovne vzgoje:

1. odgovor: Mislim, da nimajo smisla za lepoto.
2. odgovor: Tisti, ki so jih napisali, bi jih morali tudi zbrisati.

Tomaž Šuklje:

1. odgovor: Mislim, da delajo nesmisel in škodo.
2. odgovor: Morali bi ugotoviti, kdo je to storil in tisti bi plačal pleskanje.
3. odgovor: Dati jih čez kolena in jih tepsti po riti.

Ines Turk:

1. odgovor: Da so smotani.
2. odgovor: Prebelili bi.
3. odgovor: Povrnili bi škodo in dobili opomin in nato ukor.

Suzana Janežič:

1. odgovor: Tisti so neumni.
2. odgovor: To bi bilo treba prepleskati.
3. odgovor: Kaznovati bi jih morali, in sicer tako da bi poklicali starše, potem pa bi se dogovarjali.

Janja Janežič:

1. odgovor: To ni prav, to naj delajo doma.
2. odgovor: To bi bilo treba prepleskati.
3. odgovor: Dobiti bi morali hudo kazen, kot je ukor.

Nejc Klisarič:

1. odgovor: Da so nevzgojeni in nesramni.
2. odgovor: Morali bi prebeliti tisti, ki pišejo te grafite, pa bi plačali.
3. odgovor: Vrgli bi jih iz šole, povrh pa bi morali še poravnati škodo.

Marjan Špilar:

1. odgovor: Zaskrbljen sem, ker se znašajo nad solo in jo sramotijo.
2. odgovor: Šola za prebelitev nima sredstev in denarja. Dala jim je možnost, da vsako leto prebelijo eno steno v garderobi višje stopnje in da na tej steni čakajo in pišejo te grafite.
3. odgovor: Dati jim hudo kazen. Vsi starši, vsi učenci in vsi učitelji so sprejeli hišni red, le oni ga ne morejo. Zato zaslužijo hudo kazen.

Tilka Kaplan:

1. odgovor: Učenci, ki pišejo po zidovih, so nezreli, nesramni, saj uničujejo tujo lastnino. Kdor piše, ne zna razmišljati s svojo glavo, če piše, si misli, da je največji frajer, v resnici pa je še otročji, saj posnema druge.
2. odgovor: Kdor piše, naj sam prepleska "grafite".
3. odgovor: Sam naj odstrani napise, potreben je pogovor z njim, njegovimi starši. Za kazen naj ima cel dan oblečeno majico, na kateri bo napisan "grafit", ki ga je on napisal na steno.

Maja Primc:

1. odgovor: Kjer se osel valja, dlako pusti.
2. odgovor: Prebelili bi, dežurni bi pa lahko bolj čuvali.
3. odgovor: Kazen, opomin.

Olga Golob:

1. odgovor: Oni se s tem podpisujejo in mislijo, da so frajerji, kar pa sploh ni res. Zakaj tega raje ne počnejo doma v kuhinji? Le kaj bi rekli, če bi jim mi to napisali doma?
2. odgovor: Nič drugega, kot pa prepleskati stene.
3. odgovor: Mislim, da bi jih morali zelo kaznovati in pa še to, da ne bi smeli hoditi s svojimi sošolci in sošolkami na izlete. Če je že naša šola takšna, si ne zasluži biti druga enaka.

Lea Petrič:

1. odgovor: Po eni strani so mi všeč, po drugi pa so pravi packi.
2. odgovor: Prebelila bi.
3. odgovor: Izključila bi jih iz šole.

Pa še naš predlog! Dobro grafite bi lahko poslali kar uredništvu Najče. Seveda jih morate sami sestaviti, pa tudi duhoviti morajo biti. Obljubljamo, da bomo v vsaki številki objavili najbolj izviren grafit.

Novinarji Najče iz 5. razreda

KAKŠNA BI BILA NAJBOLJŠA ŠOLA NA SVETU?

V 5.a razredu smo se zabavali s sanjarjenjem o najboljši šoli na svetu. Zapisali smo nekaj najpogostejših želja, potem pa se odpravili spraševat še ostale učence višje stopnje in ideje so kar deževale.

ANKETA

- Sara Fabjan:**
Brez pouka. Brez učiteljev, s samimi odmori.
- Doris Šumiga:**
Veliko odmorov, manj testov, nič matematike in slovensčine, manj pouka in nobenih slabih ocen, kot so 1,2 in 3.
- Nataša Ristovska:**
Ce bi imeli na telovadbo in da bi nas učile tiste učiteljice, ki jih imamo najraje.
- Tadej Venta:**
Želim si čudežne klopi, nobenih učiteljev, da bi mela šola dvigala in brano, ki jo imam najraje.
- Saša Žagar:**
Več izletov, več odmorov, več počitnic in manj pouka.
- Eva Škof:**
Lepo urejene učilnice, prijazne učitelje, travnik okoli šole, pouk na prostem, vsak dan športno vzgojo, čim več kopanja v bazenu in več telovadnic.
- Manca, Tjaša in Miroslav, 5.a**
- Sladana Zoranovič:**
Rada bi računalniške učilnice, večji bazen, več časa za malico in kosilo in da bi imeli likovno vzgojo vsaj dvakrat na teden.
- Ivana Kadič:**
Da bi imeli letečo učilnico in da bi lahko leteli.
- Nina Mehle:**
Želim si, da bi šola ostala takšna kot je sedaj.
- učenci, več razrednikovih izletov, brez počeccakanih sten, WC-jev, garderob, stolov in učilnic, šola z velikim vrtom, zunanjimi igrišči, zunanjim bazenom, z vsemi pripomočki pri vseh predmetih, manj ur za višješolce od 5. do 8. razreda, manj domačih nalog, večkrat na teden likovna vzgoja, med odmori bi morali imeti v avli radio, dekleta moramo dobiti trenerja za košarko, prave tekme, da se nam pouk začne ob 9. uri, knjižnica mora imeti več enakih knjig za brašno značko, da bi lahko žvečili vsak dan, jedilnike sestavljamo mi učenci, PHL naj izhaja dvakrat na teden, da imamo kosilo naj traja samo do 12.30. ure za vse višješolce, da bi imeli digitrončke pri matematiki, šola, kot se spodobi, mora imeti vsak teden pri vsakem predmetu dva kviza, imeti bi plesna tekmovanja.

MEDSEBOJNI ODNOSI

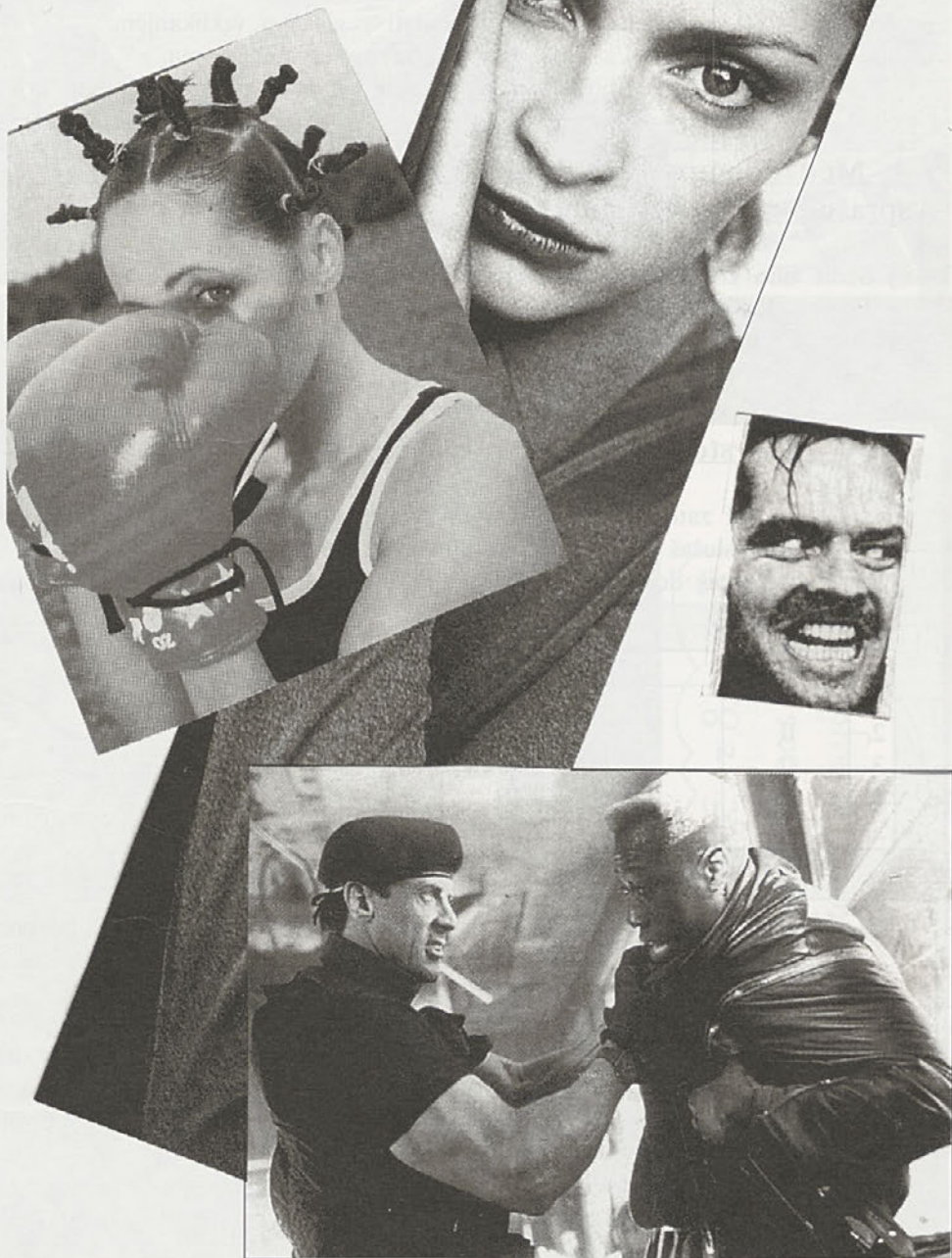
Se kdaj zamisliš nad svojim ravnanjem s sošolci in prijatelji ali pa ti je čisto vseeno, kako prizadeneš druge in kako drugi vplivajo nate?

Taka in podobna vprašanja so letos tudi tema vseh otroških parlamentov. In prav je, da se vsi skupaj zamislimo nad odnosi med vrstniki in skušamo predlagati nekatere izboljšave. Če se vprašamo, kaj je ozadje problema, bomo najverjetneje najprej pomislili na stanje v družini. Razlogov za neprimerno vzgojo je lahko več; starši lahko dajejo otroku preveč kazni in preveč pričakujejo. Problem nastane tudi, ko so starši brezposelni ali ločeni. Otroci, ki prihajajo iz neurejenih družin, so največkrat zelo nasilni. Ko govorimo o odnosih med sovrstniki, se najprej spomnimo na nasilje, ki je na žalost velikokrat prisotno. Nasilje se lahko kaže v različnih pogledih.

V razredu se kaže nasilje z agresivnim vedenjem, z neprimernimi žalitvami, klepetanjem in poškodovanjem šolske ali sošolčeve lastnine. V vsakem zlu pa je tudi nekaj dobrega in tudi naši odnosi so velikokrat zelo prijateljski. V razredu nas je kar nekaj, ki smo pripravljene nuditi pomoč sošolcem, ki ne razumejo snovi. Večkrat se pogovarjamo s sošolci in si skušamo pomagati z različnimi nasveti. Tudi delo v skupinah veliko pripomore k boljšim odnosom. Če imamo veliko predlogov, je dobro, da jih posredujemo naprej, saj le tako gradimo boljše odnose. Kot prvi predlog bi lahko navedli upoštevanje hišnega in šolskega reda. Bolje bi bilo, če bi imeli več pogovorov med nami samimi, s starši, razrednikom in za to usposobljenimi delavci na šoli.

Vsi skupaj si želimo, da bi spodbudili drug drugega k razmišljanju o odnosih in o tem, kaj storiti v tej smeri.

Če želiš izvedeti, kako gledaš na ta problem, reši test in to ugotovi!

TEST - ODNOSI MED SOVRSTNIKI

1. Sošolec te vpraša, če si mu pripravljen/a pomagati pri matematiki. Kaj storiš?

- a) Rečeš mu, da so za to na svetu inštruktorji in naj nikar ne teži s takimi težavami tebi.
- b) Rečeš mu, da snovi ne obvladaš, čeprav to ni res.
- c) Takoj si za stvar. Vprašaš ga, kje in kdaj se lahko dobita.

2. Sošolec ti uniči dežnik, za kar ti povejo drugi sošolci.

- a) Boš mirno prenesel/a izgubo ali pa boš komu povedal/a za to?
- b) Le zakaj bi te to skrbelo? Saj ti bodo starši vendar kupili drug dežnik. Na svetu so tudi bolj pomembne stvari kot "marela."
- c) Povedal/a boš mami in ji skrbno zabičal/a, da ne sme nikomur črhiti besede o tem.
- d) Odšel/a boš naravnost k dežurnemu učitelju, ki bo primerno ukrepal in poskrbel za tega učenca.

3. V razredu se začne pretep med tvojima sošolcema. Kaj boš ukrenil/a?

- a) Začel/a ju boš spodbujati z glasnim vzklikanjem.
- b) Odšel/a boš stran, saj te pretep ne zanima.
- c) Hitro boš skočil/a vmes in ju dal/a narazen. O tem boš poročal/a razredniku.

4. Med odmorom ponesreči razbiješ okensko šipo. Kaj storiš, ko učitelj sprašuje po povzročitelju?

- a) Sediš tiho kot miš. Med odmorom pa vsem groziš, da ne bodo povedali.
- b) Priznaš škodo, vendar se ne čutiš krivega.
- c) Priznaš napako in plačaš za storjeno škodo. V bodoče paziš, da se ne pripeti več kaj takega.

5. Sošolka ti zaupa, da jo doma večkrat tepejo in da zelo trpi v družini. Kaj storiš?

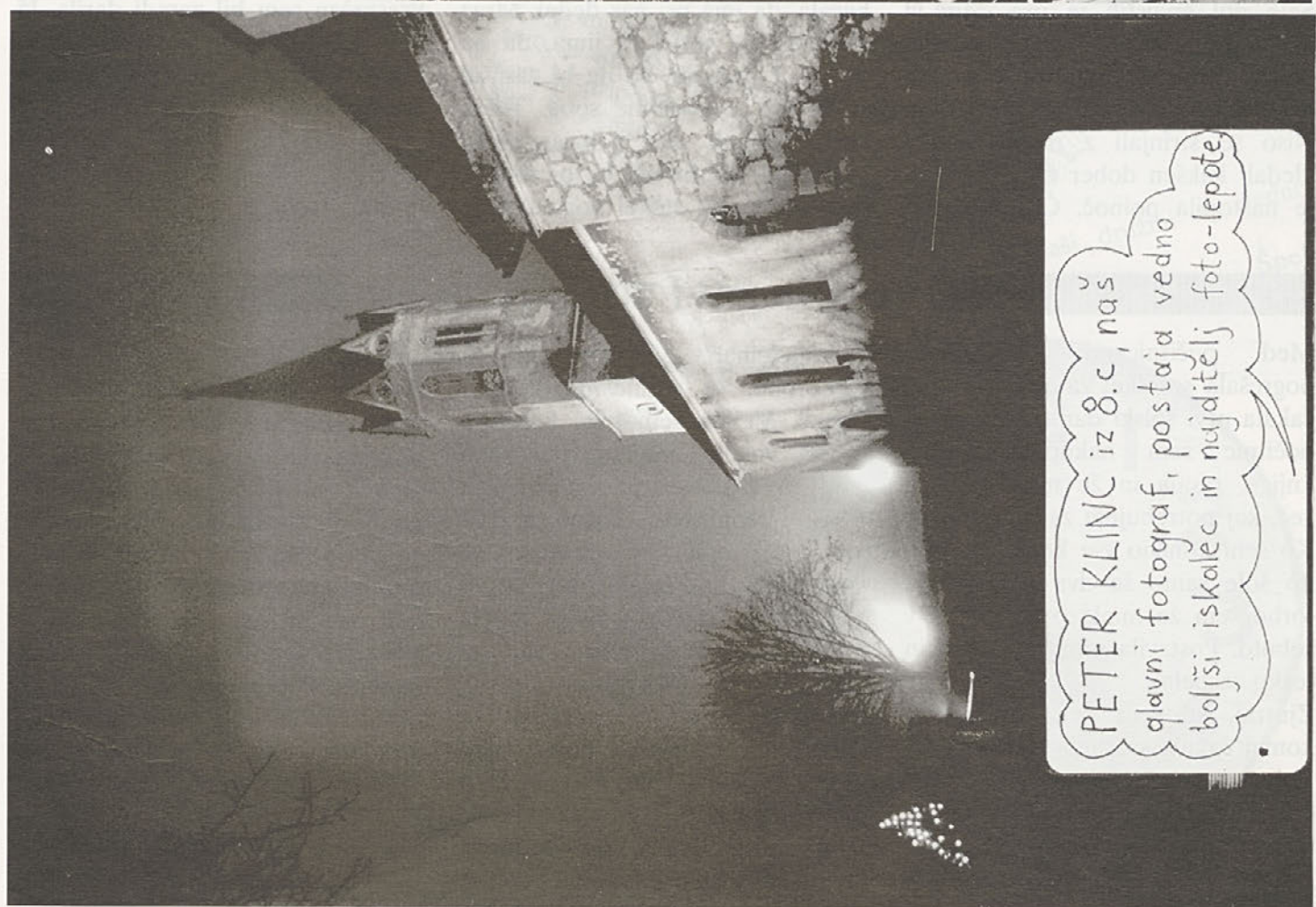
- a) Nič zato. Dokler je pri vas doma vse v redu, te ne zanimajo njene težave.
- b) Poslušaj jo in ji skušaj pomagati po svojih najboljših močeh.
- c) Stopiš do socialne delavke in ji poveš, kaj se godi s tvojo prijateljico. Skupaj boste že kaj storili.

	a)	b)	c)
1.	0	5	10
2.	0	5	10
3.	0	5	10
4.	0	5	10
5.	0	5	10

- 0-15** Se sploh zavedaš, da nisi sam/a na svetu in da boš tudi ti kdaj potreboval/a pomoč drugih? Ni še vse izgubljeno, vendar je pa zadnji čas, da se vzameš v roke in se zamisliš nad svojim odnosom do drugih. Bodi bolj prizanesljiv/a in obziren/a!
- 20-35** Si kar v redu. Rad/a pomagaš drugim in nikomur ne želiš nič slabega. Velikokrat razmišljaš o tem problemu, vendar se ne trudiš preveč. Saj poznaš tisti pregovor; kakršen si ti do drugih, takšni so drugi do tebe.
- 40-50** Vse čestitke!! Imaš super karakter in si zelo priljubljen/a med vrstniki. Seznanjen/a si z vsemi problemi, ki težijo mlade in tudi veliko storiš v pravo smer. Če bi se vsi zgedovali po tebi, bi bili tudi odnosi veliko boljše. Moje priporočilo; ostani takšen/a, kot si!!!

Anita Tintor, 8.b

PETER KLINC iz 8.c, naš
glavni fotograf, postaja vedno
boljši iskalec in najditelj foto-lepote

NOČ

Ko tiha noč se prebudi, ko sončni žarki ugasnejo luči, ko vrabčki, škorčki in siničke, utihnejo kot mile miške. Ko na nebu lunica posveti, se ves svet sveti. In ko mali otroci zaspe, se sanje vesele.

Nataša Djilas, 5.c

PRESENEČENJE

Bilo je decembra, 1995. leta. Čakali smo novo leto. Veselil sem se novega leta, daril, snega in sploh prazničnih dni. Zelo sem si želel fliper, vendar v hiši nihče ni imel niti malo zanimanja za mojo željo.

Šele pol enajstih je ura, sem si mislil in zazehal od dolgočasje. Babica, dedek in mamica so gledali dolgočasen novoletni program. Niso se strinjali z mano, da bi gledali kakšen dober film. Končno je nastopila polnoč. Čestitali smo

si in si zaželeli vse najboljše v novem letu. Novo leto je nekaj posebnega in zato sem pričakoval darilo. Oziral sem se po sobi in opazil sem, da je babica neopazno zapustila sobo. Mamica in dedek sta me silila v posteljo in me hecala, da ima pri nas dedek Mraz zamudo. Še verjel bi jima, da ne bo nič z darilom, če ne bi zaslišal šelestenja iz sosednje sobe. Takoj sem sklepal, da babica nekaj pripravlja. Nihče me ne bi ustavil, tako hitro sem stekel pogledat. Še

babico sem presenetil. Pod jelko sem zagledal lepo zaviti paket in oči so se mi zasvetile. Nestrpno sem odvil papir in takoj ugotovil, da sem dobil fliper. Zelo sem ga bil vesel.

Prvi novoletni dan je bil lep dan. Presrečen sem bil zaradi darila, ki sem ga srčno pričakoval, vendar nisem verjel, da mi bodo domači uresničili željo.

Nejc Novak, 5.c

LETOŠNJI PRVI ŠOLSKI TEDEN

Med počitnicami sem zelo pogrešala sošolke, zato sem komaj čakala prvi šolski dan. Proti koncu počitnic sem nakupila zvezke, knjige, pisala in že nisem vedela več, kaj potrebujem za peti razred. Ko sem končno vse kupila, je bilo do šole samo še dva dni. Šolsko torbo sem že imela pripravljeno v soboto. Postavila sem jo na stol in težko zaspala.

Zjutraj, ko sem se zbudila, sem komaj čakala srečanja s sošolkami. Bojano sem srečala že pred trgovino Brin. Pridružile so se nama še Janja, Nina in Lea. Pripovedovale smo si o počitniških

dogodivščinah. Vstopile smo v garderobo, se sezule in odšle v razred. Vesela sem bila, ker sem zopet videla sošolke po tako dolgem času. Nestrpno smo čakali novo razredničarko. Točno ob 8.00 uri je stopila v razred, se predstavila in želela, da se ji predstavimo tudi mi. Ni si mogla zapomniti vseh imen, saj je nekatere učence videla prvič. Razdelila nam je ponudbe za zavarovanje in urnike. Potem nam je še povedala, kako bo potekalo šolsko delo in se poslovila od nas. Drugi šolski dan je šlo že zares. Pri nekaterih predmetih smo se

učili novo učno snov in dobili domače naloge. Po kosilu sem takoj opravila šolske obveznosti in se pripravila na tretji šolski dan. V četrtek in petek smo že veliko pisali v zvezke in slišali veliko novih in zanimivih stvari. Kmalu smo se na tovarišice navadili in tudi one na nas. Zelo všeč mi je bilo pri tehniki, naravi, likovni vzgoji in slovenščini.

Upam, da mi bo v šoli zelo všeč in da nem bom prehitro pogrešala počitnic.

Tanja Kocjan, 5.c

IZ SPISA VEČERI V NAŠI DRUŽINI

Pri nas je vsak večer na svoj način lep. Vsi smo doma, kuhamo, se kaj pogovorimo, izvemo veliko novega od očeta in mame.

Eva

Ob večerih smo člani družine nekako osamljeni, ker je moja mamica zvečer v službi.

Mitja

Najbolj si bom zapomnila večer, ko sta mi oče in mama opisala svoje otroštvo. Skromno sta živela in trdo sta delala, zato jima zdaj rada pomagam.

Alma

Naši večeri niso preveč zanimivi. Moj oči pred računalnikom, mami v službi, brat Miha pa med igračami. Jaz gledam televizijo. Ko pride mami, se pogovarjamo.

Primož

V spominu mi je ostal večer, ko smo se sproščeno pogovarjali. Oče nam je pripovedoval o časih, ko je bil še "mulc". Zelo smo se nasmejali. Tak večer bi z veseljem vnesla tudi v druge družine.

Ervin

Večeri v naši družini niso nič posebnega. Z bratom ponavadi gledava televizijo. Mama in oče se pogovarjata. Včasih se vsi zberemo in se pogovarjamo o starih časih.

Klavdija

Moji dnevi so zelo pusti, večeri pa so vedno lepi. Mamica pripravi okusne večerje. Pravi, da človek vse zmore, če dela z ljubeznijo. Očeta pogosto ni doma, zato lahko gledam svoje filme.

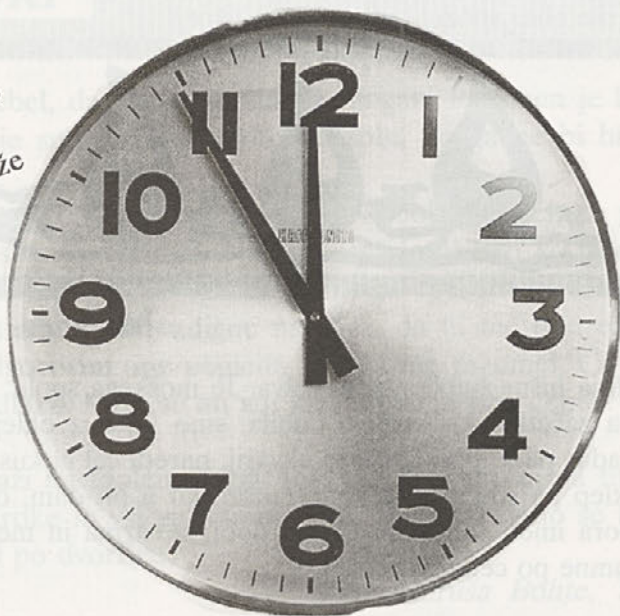
Nada

Najbolj vesel sem, kadar očka in mamica preživita večer skupaj. To je malokdaj, ker je očka zelo zaposlen.

Anže

Nekateri naši večeri so žalostni, drugi veseli. Malo večerov naša družina preživi skupaj. Oče je tako zaposlen, da ga skoraj nikoli ni doma.

Anže

PODOBA VODA

KAPLJICA

Podoba voda je, ko kapljica sproži plusk v mogočnost morja.

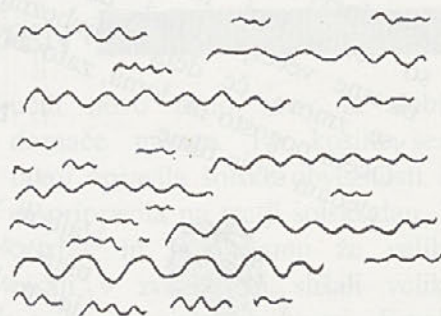
Ko snežinka stopi se, nastanejo ledene sveče in kapljica prileti na snežna tla.

Kadar kapljica postane potok in ta ponikne v zemljo, z dežjem pride na plan in zasje v mavričen dan.

Pa saj je kapljica brezbarvna, je ne vidiš, če si slep, je ne slišiš, če si gluh.

Če si gluh in slep, ne vidiš valov morja ne bobnenja slapa.

Naša kapljica se posuši, usahne kot jezero in nikoli več je ni.

KAJ JE PRIJATELJ

V neki knjigi sem zasledila pregovor, ki mi bo ostal večno v spominu: Ne hodi pred menoj, morda ne bom sledil. Ne hodi za menoj, morda ne bom vodil. Hodi ob meni. In mi bodi prijatelj.

Včasih se sprašujemo, kaj pravzaprav je prijatelj. Odgovorov na to vprašanje je veliko. Prijatelj je oseba, s katero si upaš biti tak, kakršen si. Prijatelj je tisti, ki nam

pusti svobodo. Sama sem že spoznala, da je prijatelj tisti, ki ti stoji ob strani, kadar ti je hudo, kadar imaš probleme in ti jih pomaga reševati. Zelo dober prijatelj ti je lahko sošolec ali sošolka, predvsem takrat, kadar česa ne razumeš in ti pomaga. Skratka, prijatelja spoznaš v nesreči, kot

pravi pregovor. Sama zelo rada pomagam ljudem, ki so v stiski, za prijatelja bi pa naredila vse. Ali ne živimo zato, da drug drugemu olajšamo življenje?

Imeti pravega, iskrenega prijatelja je bogastvo in najhujše je, če ga izgubimo.

Sanja Cerjak, 6.d

Špela Kastelic, 6.c

MOJA LJUBLJENKA

Moja hišna ljubljenska je želva. Je moškega spola. Ima majhna usta in velike oči. Njen oklep je zelo lep in trd. Na začetku, ko sem jo dobila, smo imeli z oklepom malo težav. Rada je rakce in malo zdrobljene travice. Kadar pa je treba očistiti akvarij, naredi cel cirkus. Rada pobegne iz posode na sprehod po kuhinji. Zdravila za oklep pa sovraži, zato me takrat, ko ji jih dam, opraska. Zelo rada se pogovarja. Kadar imamo mi kosilo, ga mora imeti tudi ona. Če ne dobi, se strma in me sploh ne pogleda. Zelo rada raziskuje in prelaga travico in kamne po celem akvariju.

Tjaša Turk, 5.a

MOJA LJUBLJENKA

Z bratom sva si vedno želela imeti psičko. Za moj sedmi rojstni dan sva jo tudi dobila. Zelo sva bila vesela.

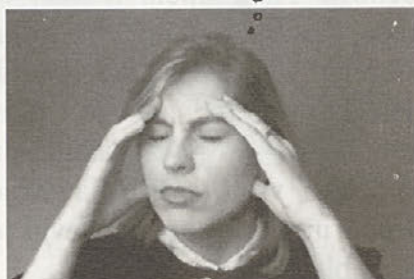
Ko sva jo dobila, je bila še majhna kepica. Dali smo ji ime Pika. Najprej je imela posteljo v škatli, kjer je bila deka, pokrita pa je bila z rjuho. Jedla je pasjo hrano in ostanke mesa od našega kosila, pila pa je vodo. Kupili smo ji ovratnico proti bolham in kost, ki jo je glodala, da je imela ostrejšje zobe. Ko je bila majhna, je kakala in lulala na papir, ko pa je zrasla, smo jo peljali ven. Čez nekaj časa je v blok prišla še ena psica z imenom Rika. Lajala je na vsak tvoj gib, ki si ga naredil na hodniku v bloku. To nas je vse v bloku jezilo, vendar smo se morali navaditi. Naša Pika ni bila niti slučajno taka. Bila je vedno pridna. Če si jo motil, ko je jedla, je zarenčala. Vedno, kadar ji ni bilo kaj prav, je glavo nagnila na levo ali na desno stran. Vsi smo jo imeli radi, razen naših sosedov, ki so imeli Riko. Pika je imela najraje našo družino in mojega dedija ter babico.

Zdaj pa je že dve leti nimamo več. Vsak večer se spomnim nanjo. Odločil sem se, da bom, ko bom velik, imel svojega psa, ki mu bo ime Piki ali Pika.

Jernej Picelj, 5.a

ČISTILEC IN TLA

Oh, ti moški!

Čistilec je s čistilnim strojem in čistilom čistil čista tla. Čistil je in čistil, vendar ni mogel počistiti čistih tal. Odločil se je, da to čiščenje čistih tal ni za takega čistilca, kakor je on in zato poklical čistilko, naj ona čisti čista tla.

Maj Luzar, 5.b

MOJ MURI

Muri je bil star dve leti, ko smo ga dobili. Bil je tako debel, da je komaj stal na nogah. Podoben je bil majhni črni kepici, ki je prestrašeno bevskala. Prvi dan je spal pri nas v otroški sobi, da ga ne bi bilo strah. Takrat se je ves svet vrtel okrog Murija.

Danes je Muri star šest let. Zdaj se z njim ne igram več toliko, kot sem se takrat. Najbolj je vesel, ko ga peljem na sprehod. Ko me zagleda s paščkom, se hoče strgati z verige. Najbolj sem jezna, ko s tacami skače po meni in pušča umazane sledi. Komaj čakam, da pridemo do gozda. Tam ga spustim in veselo zdrvi naprej in spet nazaj. Ko zagleda kakšnega psička, takoj ušesa vzdigne navzgor, da bi me opozoril. Ko me pogleda, me sprašuje z očmi, kaj je to. Ko mu odgovorim, me pogleda, kot bi me razumel. Če je Muri skopan in posije sonce, se mu blešči lepa lepa črna dlaka. Muri se mi zdi kar pameten pes, čeprav je mešane pasme.

Mislím, da Muri pri nas uživa kot kakšen grof. Spi v garaži na toplem, hrani se z izbrano hrano, pa tudi družbe mu ne manjka, saj imamo poleg odraslih še tri otroke in vsi ga imamo radi. Želim si samo še to, da Muri ne bi lajal na ljudi in bi se prosto lahko sprehajal po dvorišču.

Maruša Bohte, 7.b

V KOSTANJEVIŠKO JAMO

Že ob vходу mi je bilo žal, da nisem poslušala staršev, ki so mi svetovali, naj se toplo oblečem. V kratkih hlačah me je zares zeblo. Toda kaj kmalu sem pozabila na mraz, kajti ob

pogledu na prečudovite kapnike se mi je zdelo, kot da sem prestopila prag pravljničnega sveta. Vodič je bil zelo izkušen, povedal je veliko zanimivosti o

jami. Najbolj všeč mi je bil orjaški steber, ki me je spominjal na osamljenega stražarja podzemlja.

Polna prelepih vtisov in z obljubo, da se še vrnem, sem zapustila veliki svet kapnikov.

Kristina Golubič, 5.c

Jure je v časopisu prebral, kako čudovita podzemna jama se skriva v vznožju Raduhe v Savinjskih Alpah. Starša sta mu obljubila, da ga bosta za rojstni dan peljala na ogled Snežne jame.

Ko so se po strmih kovinskih stopnicah spustili v Ledeno

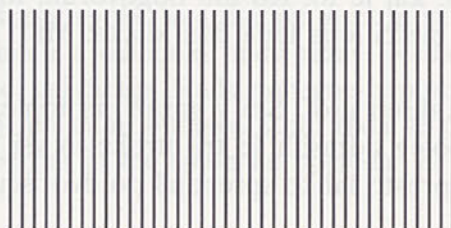
IZLET V GORE

dvorano, mu je zastal dih. Največji čar jame je bil ta, da so si jo ogledovali s pomočjo karbidnih svetilk. Ko so prišli iz jame, so se odpravili po strmi poti do koč na Loki. Naročili

so si velike porcije kislega mleka. Raduha se je bleščala v soncu, toda kmalu so se nad njo začeli zbirati črni oblaki. Tisti dan so morali pohod na vrh Raduhe preložiti. Toda kljub temu je bilo čudovito in Jure je sklenil, da se bo še vračal v gore.

Kristina Golubič, 5.c

VABILO V PLESNO ŠOLO

Otroci in odrasli, če ste sami ali v dvoje, začetniki ali dobri plesalci, vabljeni v veseli svet plesa.

Mira je bila vsa srečna, ko je na vratih svoje šole prebrala ta oglas. S prijateljico Emo sta se odločili, da se takoj vpišeta. Že nekaj časa si je izmišljevala razne izgovore, da ji ne bi bilo treba iti na poročno slavo svojega bratranca. Bilo jo je strah, da bi vsi sorodniki vedeli, da ne zna plesati. Prva ura na plesnih vajah je trajala celo večnost. Toda imela je vsaj to srečo, da ji je učitelj izbral dobrega soplesalca. Naslednjih plesnih ur pa se je prav veselila. Komaj je že čakala, da bo lahko vsem pokazala svoje plesne umetnine in na slavlju je zares blestela.

Kristina Golubič, 5.c

Osnovna šola Grm stoji na Trdinovi ulici 7 v Novem mestu. Sprejme približno osemsto do devetsto učencev. Lani je praznovala 25 let obstoja. Ob tej priložnosti je bil postavljen temeljni kamen za njeno razširitev. Res je, da smo nekoliko utesnjeni v učilnicah, še bolj pa v telovadnici. Pouk poteka, tako kot v drugih slovenskih osnovnih šolah, na nižji in višji stopnji. Med poukom je v šoli tiho in mirno, saj za to poskrbijo učitelji. Precej bučno je med odmorom. Učitelji temu ne nasprotujejo preveč, če le ne pretiravamo in se držimo šolskih pravil. Pravijo, da sproščamo odvečno energijo in smo zato bolj zbrani med učno uro. Šolskega zvonca že dolgo ni, a kljub temu nikoli ne pozabimo na

NAŠA ŠOLA

odmore. Enega od njih izkoristimo tudi za to, da napolnimo kruleče želodce. Malico pripravljajo v šolski kuhinji. Tisti, ki v šoli jedo tudi kosilo, še posebno vedo, da so šolske kuharice odlične.

Pogosto se zgodi, kar pri tolikšem številu živahnih učencev ni čudno, da se kaj pokvari. Takšne zadeve spravi v red šolski hišnik, za čistočo in pozabljene stvari pa skrbijo snažilke. Poleg znanja, ki nam ga vlivajo učitelji, za šolo veliko postorijo ravnatelj, njegova pomočnica, šolski pedagog, socialna delavka in tajništvo.

Učenje pa ni edino, kar se dogaja na naši šoli. Kolesarski izpit, ki ga opravljajo učenci že v tretjem ali četrtem razredu, veliko pripomore k prometni varnosti. Prava puščoba bi moral biti, če v veliki ponudbi interesnih dejavnosti ne bi našel kaj zanimivega. Če rad poješ, se

pridružiš pevskeemu zboru. V šolskem parlamentu se učiš za pravi parlament. Takoj, ko izveš naslov knjige za obvezno domače branje, lahko pohitiš v šolsko knjižnico. Šola vzgaja dobre športnike in organizira veliko kulturnih, gledaliških, plesnih in glasbenih prireditvev, kjer se ti lahko podpiše kakšen znan Slovenec. Njena zanimivost pa je tudi to, da meseca julija ni osamljena, kot večina šol, saj vanjo že dolga leta za tri tedne prihajajo učenci s Koroške, ki se z našo pomočjo učijo slovenskega jezika.

Osnovna šola Grm ima po mojem le eno veliko pomanjkljivost. To je bazen, ki vzbuja skomine, saj je največkrat brez vode.

Eva Škof, 5.a

MOJ PRVI ŠOLSKI DAN

Moj letošnji prvi šolski dan se je začel zelo vznemirljivo. Zjutraj sem vstala, se oblekla in odšla v šolo. Sem novinka na višji stopnji, zato nisem vedela, kdo mi bo razrednik. Ko smo izvedeli, smo šli v svojo matično učilnico in spoznali razredničarko. Zelo vesela sem bila, ker sem spet videla sošolke. V šoli smo dobili urnike in se zapisali. Vsi smo imeli s seboj pisala in beležke, da smo si nekaj stvari zabeležili. Zvedeli smo tudi, kateri učitelji nas bodo učili posamezne predmete. Seveda prvi dan nismo imeli ne malice ne kosila. Da ne bi bili lačni, so nas spustili domov že ob deseti uri. S tovarišico smo se dogovorili, da bomo nosili po urniku in kdaj bomo imeli razrednikovo uro. Ura je že bila deset in tovarišica je rekla: "No, učenci, zdaj greste pa lahko domov." Vsi smo se obuli, pograbili torbe in odhiteli.

Tega dneva se bom še dolgo spominjala, ker sem ga prijetno preživela.

Janja Janežič, 5.c

TA VRTNICA JE ZATE

Vrtnica je verjetno najlepši cvet med cvetovi. Dva tisoč let in več veljajo vrtnice za simbol lepote in ljubezni ter s slapovi slikovitih cvetov in omamnimi vonjavami krasijo domove in vrtove po vsem svetu. Vrtnice različnih barv imajo različne pomene, ki so večinoma povezani z ljubeznijo, le rumene vrtnice pomenijo ljubosumje. Čudoviti videz rumene vrtnice vara: barva naslovniku govori o ljubosumnosti, zaprepaščenosti in užaloščenosti pošiljatelja. Ljubezen lahko pokažemo tudi tako, da podarimo rdečo vrtnico.

Pred kratkim smo učiteljici slovenščine, gospe Bizjan, pri uri povedali, da so nas iz vedenja lansko leto tudi ocenjevali. Najboljši razred je dobil majhno nagrado. Učiteljica je predlagala, da bi letos mi ocenjevali njo. Nato pa je dodala, da tudi ona želi nagrado za trud. Nekaj časa smo se pogovarjali, kaj bi dali kot nagrado, potem pa je sošolec predlagal vrtnico. Učiteljici se je to zdel čudovit predlog. Začel se je zanimiv pogovor o vrtnicah, njihovih barvah, oblikah ... Poleg drugih stvari pa smo omenili tudi zlomljeno vrtnico. Marsikdo bi rekel, da zlomljena vrtnica govori o nerodnosti tistega, ki jo je prinesel, vendar bi trdil narobe. Taka vrtnica, ne glede na barvo, prinaša žalostno sporočilo. Lahko je vidimo tudi v reklami "NE SKAČI V VODO, ČE NISI PREPRIČAN O NJENI GLOBINI". Zlomljena vrtnica lahko pomeni tudi smrt.

Vrtnice so lahko čudovito darilo, ki vsakogar razveselijo. Vendar pa moramo paziti, komu jo podarimo in kakšne barve.

Klavdija Zoran, 6.d

NOČ SE PREDSTAVI

Ko sonce zahaja, se noč prebudi in kar v trenutku se vse zatemni.

Na nebu se zvezdice zlate rodijo in se na zemljo veselo smeji.

Nato pa še luna, vsa obsijana, enkrat je polna, drugič pa prazna.

Kot prava gospa se nam predstavi, saj njeni so krajci prvi in zadnji.

Na zemlji zavladava prava tišina, ko jo obiše nočna širina.

Lučke po hišah se hitro gasijo, da glavice trudne se spet napojijo.

Noč pa se zjutraj prelije v dan. Tema utaplja se v čisto svetlobo. Luna in zvezde zbežijo z neba, saj sončece zlato je zopet doma.

Katja Pust,

FREE WILLY 3

V septembru smo petošolci odšli v kino gledat Free Willyja 3.

Ko smo prišli, se je kmalu začel film. Vsi so začeli ploskati, kot bi že vnaprej vedeli, da jim bo film všeč. V filmu je bilo vse lepo, dokler nista Willy in Jesse izvedela,

da nekdo lovi kite. Willyju je uspelo spraviti kitolovca v vodo, vendar mu je sam pomagal nazaj na ladjo, saj je bil prijazen fant. Kitolovec se je odločil, da ne bo več lovil kitov. Willy je spoznal tudi novo prijateljico Nicky. Konec je bil zelo lep, saj sta Willy in

Nicky dobila malega otroka, kita.

Film je bil zelo lep, zato upamo, da nam bodo učitelji uresničili željo, da bomo šli še kakšen film gledat.

Anja, 5.b

RAČUNALNIŠTVO

Opis računalniške igrice The Need For Speed.

OPIS: Je zelo dobra, če vas zanima zakaj, si preberite v tem članku.

AVTOMOBILI: Je osem avtomobilov. Meni je najboljši Ferrari, ker dobro speljuje ovinke, dobro starta, je zelo hiter ... Takoj za njim je Lamborghini Diablo, ki ima enake lastnosti, le da je počasnejši. Če pa imate

dodatni file za določen avto, je ta toliko hitrejši.

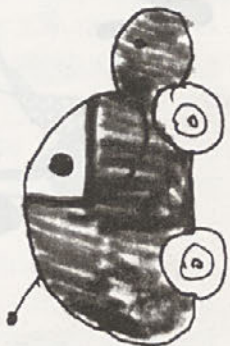
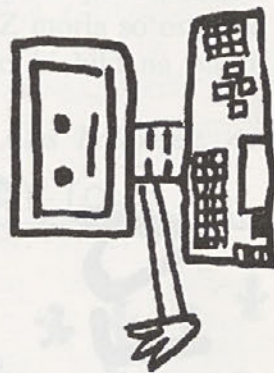
MOŽNOSTI: Lahko izbirate med štirimi možnostmi in te so: Single race, tournament, time trial, head to head. Najboljša mi je head to head, ker vozijo tudi drugi avtomobili in te lovijo policaji.

PROGE: Proge so večinoma krožne, so pa tudi nekrožne. Nekrožne so mi boljše, ker se ne ponavljajo in nikoli ne več,

kaj te čaka.
Krožne proge so: Rusty springs raceway, Antumn valley speedway, Vertigo ridge in Lost Vegas. **Nekrožne pa so:** City, Costal in Alpine.

Če igrice nimate, si jo hitro sposodite od prijatelja ali pa si jo kupite.

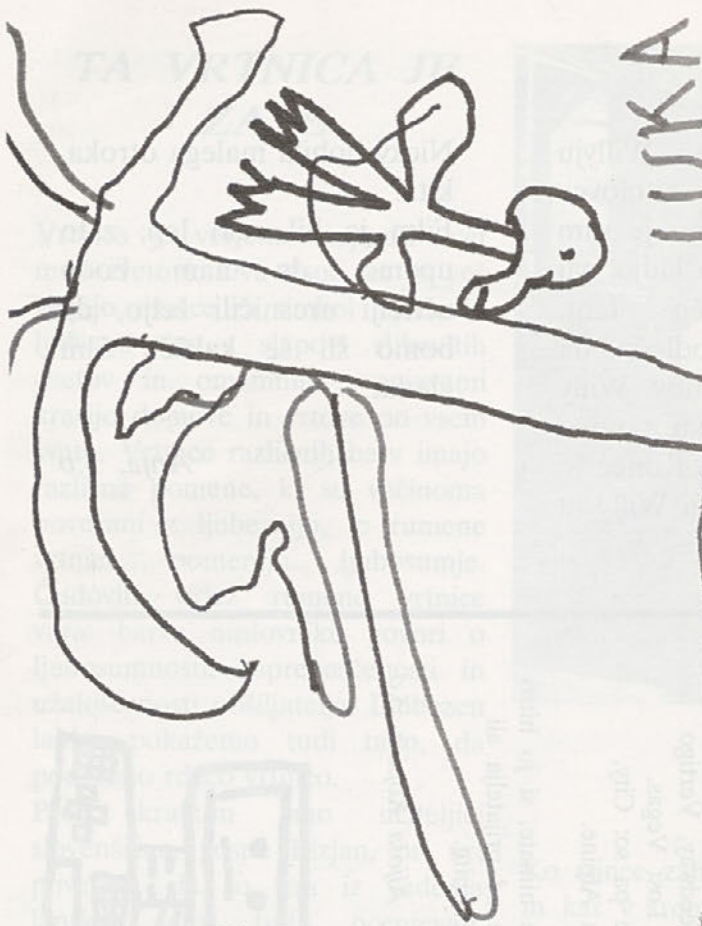
Aljoša Kopina, 5.d

MALA

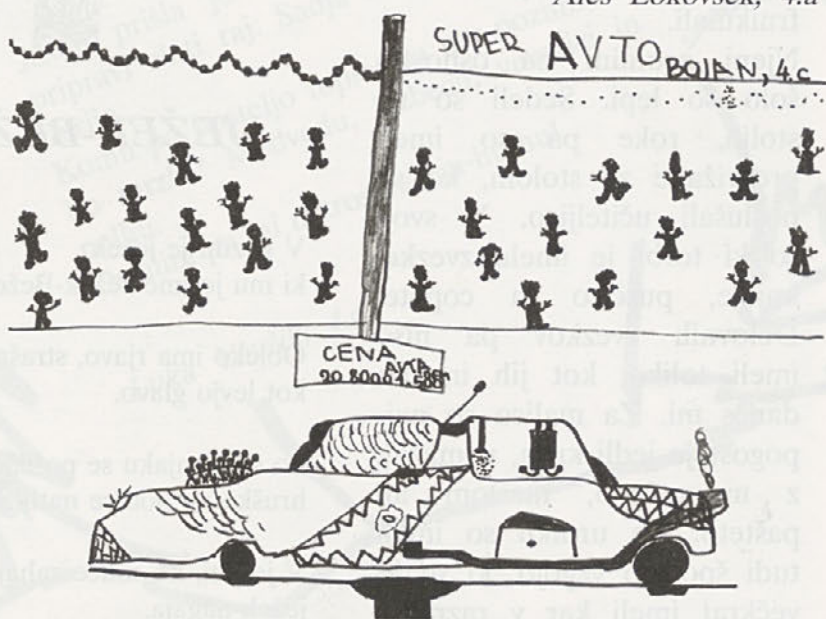
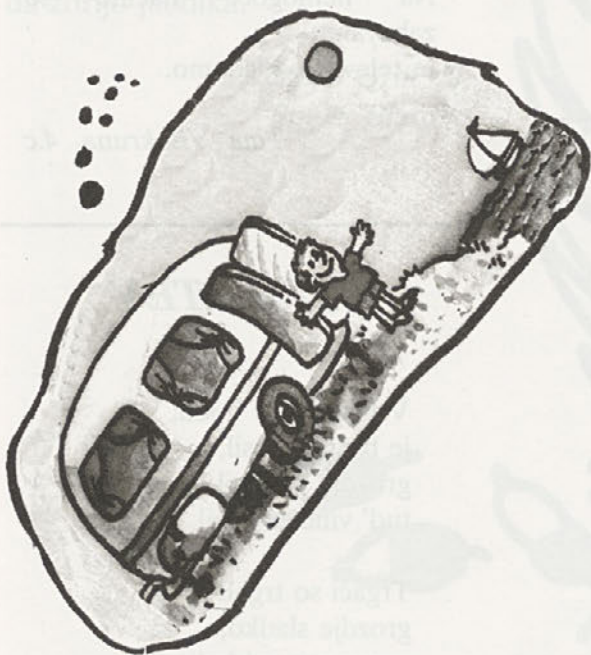
NAJICA

LUKA
1.B

Poletje je čas dopustov in odločili smo se, da letos preživimo dopust na barki očetovega bratranca Zvoneta. Meseca julija se je stric Zvone odpravil s svojo hčerko Jano v ZDA. Po ZDA sta potovala dan za dnem in se domov vrnila utrujena. Zmanjkalo jima je moči, da bi nadaljevala pot še do Jadranskega morja, zato smo odšli sami. Ustavili smo se v Savudriji, kjer smo si v vili Rog rezervirali prenočišče z zajtrkom in večerjo. Iz avta smo znosili prtljago. Vsak je zgrabil svojo brisačo in kopalke, se preoblekel in že smo sedeli v avtu. Odpeljali smo se proti Umagu. Ustavili smo se v Katoru, kjer je urejeno kopališče. Tam smo se kopali in igrali v mivki. Ker se je dan bližal koncu in se je sonce že skrilo, smo se odpeljali nazaj v vilo Rog. Naslednji dan je bilo zunaj oblačno, zato smo lastnico vile vprašali, če smemo na vrtu za hišo postaviti šotor. Pokimala nam je. Šotora smo se lotili vsi štirje. Mamica je pomagala očku, jaz in Matjaž pa sva se lotila vsega, kar se je pač dalo. Šotor je bil pripravljen in že smo si ga veselo ogledovali. Na naših licih je bil nasmeh zadovoljstva. Zjutraj nas je prebudilo sonce, ki je pokukalo skozi okno, zato smo se po zajtrku takoj odpeljali v Katoro. S sabo smo si prinesli tudi blazino in žogo. Z mamico sva veliko plavala, se sprehajala in si ogledovala skuterje, kako drvijo po vodi, očka pa je vozil Matjaža na blazini. Potihem si mislim, da ko bom velik, bom tudi jaz vozil skuter. Tisti dan smo se prinesli s sabo hrano. In jedli smo v senci pod borovci. Bilo je res lepo. Dnevi so hitro minevali in dopusta je bilo konec. Peljali smo se proti Novemu mestu. Doma sta nas čakala babica in moj mucek Dino. Z morja so ostali le še spomini in fotografije. Letošnji načrti se nam niso čisto uresničili. Kdo ve, kako bi bilo na barki, mogoče pa je tako še bolje.

Aleš Lokovšek, 4.a

TO SEM JAZ

Ime mi je Karmen, pišem pa se Kastelec. Obiskujem 4.c razred na OŠ Grm. Januarja bom dopolnila 10 let. Stanujem v Gotni vasi. Moji kratki lasje so rjave barve, oči pa rjavo zelene. Velika sem 147 cm. Moja najljubša oblačila so dolge široke hlače in oprijete majice. Od hrane imam najraje špagete.

V prostem času igranje igrice na računalniku, gledam televizijo ali pa igranje klavir. Včasih obiščem svojo prijateljico Majo. Zelo dobro se razumeva. Skupaj kolesariva ali pa se igrava. Tudi kakšno knjigo rada preberem. Obožujem živali in glasno glasbo. V ponedeljek in sredo obiskujem tečaj angleškega jezika, v četrtek pa verouk in bralno značko. Torek je namenjen oblikovalnemu krožku.

V tem letu si želim opraviti kolesarski izpit in biti na koncu šolskega leta odlična.

Karmen Kastelec, 4.c

INTERVJU Z MAMICO

Moja mamica je prvi razred obiskovala v Osnovni šoli Katja Rupena (sedanja OŠ Center).

Pouk so imeli en teden dopoldne, en teden popoldne in tudi v soboto. Pri pouku so pisali v zvezke in se učili iz knjig. Pisali so z nalivnim peresom, navadnim svinčnikom in rdečim svinčnikom. Risali so z barvicami in vodenkami. Voščenih barvic in flumastrov niso poznali. V šoli so se igrali le med odmorom. Deklice so skakale gomitvist, dečki pa so se frnikulali.

Njeni spomini na osnovno šolo so lepi. Sedeli so na stolah, roke pa so imeli prekrižane za stolom, ko so poslušali učiteljico. V svoji šolski torbi je imela zvezke, knjige, puščico in copate. Delovnih zvezkov pa niso imeli toliko, kot jih imamo danes mi. Za malico so najpogosteje jedli kruh, namazan z marmelado, maslom ali pašteto. Na urniku so imeli tudi športno vzgojo, ki so jo večkrat imeli kar v razredu. Poredne učence pa je učiteljica poslala v kot ali pa jih je za ušesa.

Maja Pust, 3.d

JEŽEK-BEŽEK

V gozdu je ježek,
ki mu je ime Ježek-Bežek.

Obleko ima rjavo, strašno
kot levjo glavo.

Po sadovnjaku se potika in
hruške na bodice natika.

V jeseni, ko sonce zahaja,
ježek nagaja.

Ko zima pride, se dobro
skrije, da ga nihče ne odkrije.

Aleks Marijanovič, 3.c

VESELI PRAZNIKI

Bel sneg in veselje
zima je prinesla,
a pisano jesen
za leto odnesla.

Miklavž sadje nam prinese,
Božiček enako
in dedek Mraz
nam izpolni željo vsako.

Krog božičnega drevesa
zbrani sedimo,
odpiramo darila
in se veselimo.

Božične pesmi pojemo
in se pogovarjamo.
Na nemogoče načine se
zabavamo
in televizijo gledamo.

Tina Višekruna, 4.c

TRGATEV

V hribček je hodil,
je brento nosil,
grozdje je nosil,
tud' vinček je pil.

Trgači so trgali
grozdje sladko,
zraven pa vriskali,
da lušno je blo.

Dejan Kužnik, 4.c

UBOGI KOSTANJČEK

Na drevesu je živel kostanjček. Želel si je, da bi odletel na tla. Tam so bili vsi njegovi bratci. Tea je pobrala vse njegove bratce v košarico. Najmlajši kostanjček je na drevesu sam.

Manca Može, 1.b

MOJ ČUDEŽNI KAMEN

Kamen Čudežni je moč,
skrita v nedrjih sveta.
On stori, da raste trava,
da zorijo jabolka.

On ti da prijateljstvo,
da se imamo radi,
on ti da vetrič,
da ti piha v lase.
On ti rože posadi.
On naredi,
da sadje dozori.

Kamen Čudežni je moč,
skrita v nedrjih sveta.
On stori, da raste trava,
da zorijo jabolka.

*Tanja Grill in
Špela Blatnik*

MOJA MAMI

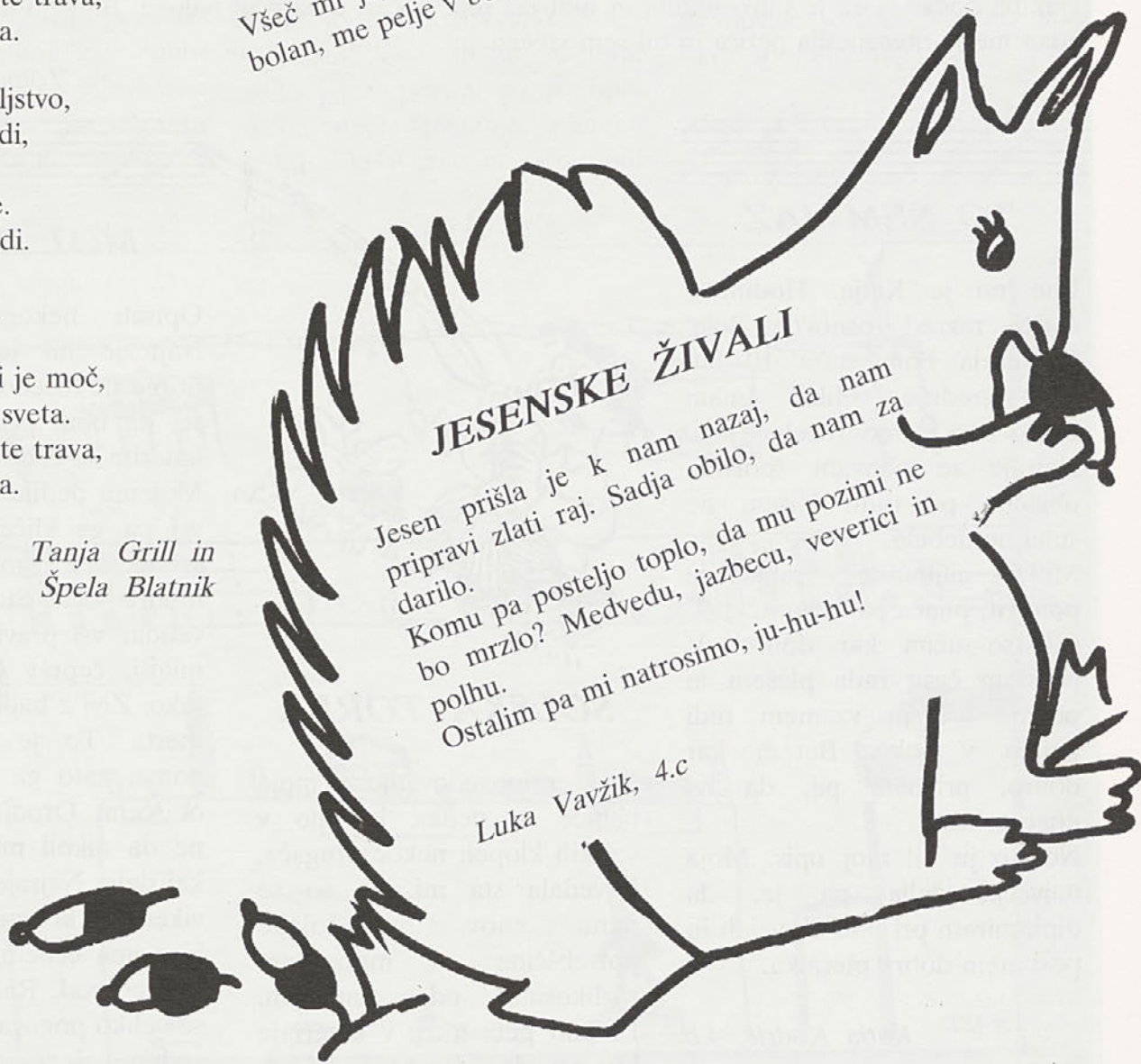
Všeč mi je, ko sem bolan, ker mi mami vedno pomaga. Ko sem bolan, me pelje v bolnico. Ko me boli trebuh, mi mami skuha čaj.

Jaka Šuln, 1.b

JESENSKE ŽIVALI

Jesen prišla je k nam nazaj, da nam pripravi zlati raj. Sadja obilo, da nam darilo.
Komu pa posteljo toplo, da mu pozimi ne bo mrzlo? Medvedu, jazbecu, veverici in polhu.
Ostalim pa mi natrosimo, ju-hu-hu!

Luka Vavžik, 4.c

CIRKUS MODIANO

Bilo je vroče sobotno popoldne, ko sva se s prijateljico Jasmino dolgočasili pred blokom. Vse, kar se je dogajalo okoli naju, je bilo tako nezanimivo. Po dolgem sedenju pred blokom sem se spomnila, da v našem mestu gostuje cirkus Modiano. Hitro sva se dogovorili, da si ga greva ogledat. Komaj sva čakali določeno uro in pa seveda dovoljenje staršev. Ko sva še to opravili, so nama dali denar za vstopnino in sok. Bili sva presrečni in polni pričakovanj, ko sva stopali proti prodajalki kart. Pred naju se je vrnil debelušček in ponujal denar prodajalki. Tako se mu je mudilo, da je nerodno stopil in se skotalil po stopnicah. Vsi so se začeli glasno krohotati. Izkoristili sva priložnost ter hitro kupili karte. Dobili sva sedeža čisto na sredini šotor. Od tam sva lahko spremljali dogajanje in uživali v predstavi.

Iva in Jasmina, 4.a

SREČA V NESREČI

ALI ŠTIRI PERESNA
DETELJICA RES PRINAŠA
SREČO?

Vesel sem prišel v šolo. Ko je tovarišica razdelila kontrolne liste, sem postal žalosten. Prva naloga je bila čisto lahka, druga pa zelo težka. Nalog je bilo veliko, časa pa zelo malo. Vsi so delali hitro, jaz pa počasi. Ura je hitro minila in tudi jaz sem počasi dokončal naloge. Bil sem nesrečen. Drugi dan me je presenetila petica in bil sem srečen.

Tomaz Ostojic, 5.b

TO SEM JAZ

Ime mi je Katja. Hodim v četrti razred osnovne šole. Februarja bom stara 10 let. Sem srednje velika. Imam blond lase in modrozeleno oči. Najraje se obuvam športno, oblačim pa tudi. Nisem ne suha ne debela.

Moja najljubša hrana je pomfrit, pijača pa ledeni čaj. V šoli se učim kar dobro. V prostem času rada plešem in pojem. Včasih vzamem tudi knjigo v roke. Berem kar dobro, priznam pa, da ne pogostokrat.

No, to je bil moj opis. Moja največja želja pa je, da diplomiram pri plesnih vajah in postanem dobra plesalka.

Katja Kodrič, 4.b

ŠOLSKA TORBA

Po pripovedovanju moje babice in dedka je bilo v šolskih klopek nekoč drugače. Povedala sta mi, da so se učna snov in šolske potrebščine v mnogočem razlikovale od današnjih. Leseno peresnico, v kateri je bil navadno le svinčnik, sta nosila v enostavnih platnenih nahrbtnikih, ki so bili sešiti doma. Vso šolsko snov vseh predmetov, ki so jih imeli, pa sta pisala v en zvezek.

Tanja Grill, 3.d

MOJ DEDEK

Opisati nekoga ni lahko. Najtežje mi je bilo izbrati primerno osebo. Odločil sem se, da bom pisal o dediju, s katerim se čudovito razumeva. Mojemu dediju je ime Anton, vsi pa ga kličejo Tone. Ima svetle lase, gosto brado in modre oči. Star je 57 let, vendar vsi pravijo, da izgleda mlajši, čeprav jaz ne mislim tako. Živi z babico v hiši sredi mesta. To je blizu mojega doma, zato ga lahko večkrat obiščem. Orodju, ki ga ima, ne da nikoli miru, saj vedno kaj dela. Najraje je na svojem vikendu, ki mu pravi Hrib, kjer ima čebelnjak, sadovnjak in vinograd. Rada sva skupaj, se veliko pogovarjava in imava vedno kaj zanimivega početi. V prostem času me rad vzame na ribolov.

Takšnega dedija, kot ga imam jaz, nima nihče. Želim, da bova še veliko časa preživela skupaj in da me bo naučil še marsikaj.

Luka Zupan, 4.b

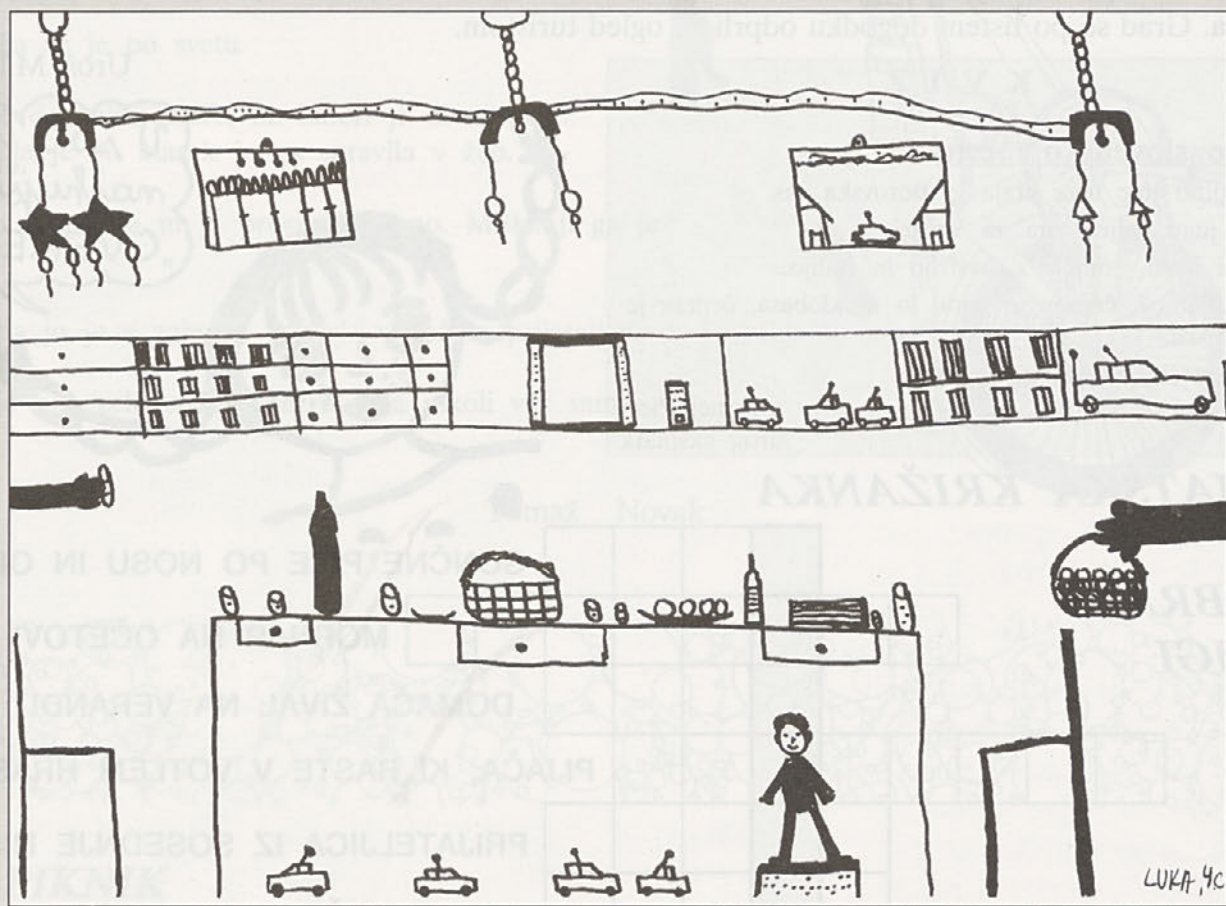
ŠOLA NEKOČ

Babi mi je pripovedovala, da so v letih po vojni, ko je ona hodila v šolo, pisali z lesenimi peresi, ki so jih namakali v črnilo. Imeli so predmet lepopis in so pisali v podobne zvezke, kot so bile naše pisanke. Pisati so se učili na tablice. Pri matematiki so

uporabljali računalo, včasih pa so v šolo prinesli tudi fižol ali koruzo. Tako so odštevali. Zgodbice so brali iz čitanke. Imeli so tudi telovadbo. Poleti so imeli žogo ali so se igrali gnilo jajce, pozimi pa so imeli ročna dela (pletenje, pletenje košar ...). Malice ni bilo. Jedli

so le kako jabolko, če so ga prinesli od doma. Dekleta so večkrat morala paziti otroke učiteljic, saj so te navadno stanovale v šoli. Vseeno ima lepe spomine na šolo.

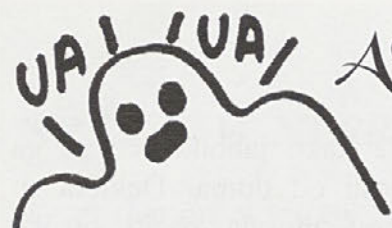
Andraž Kuralt, 3.d

MOJA DRUŽINA

V moji družini smo štirje: oči, mami, sestra in jaz. Oči se večkrat šali, zna pa biti zelo resen. Rad mi pomaga pri učenju in drugih šolskih obveznostih. V prostem času dela v sadovnjaku ali pa gre v ribičijo. Mami je moja največja pomoč pri spisih in drugih nalogah. Rada bere, šiva in dela na vrtu. Imam jo zelo rad in za mene je najboljša mami na svetu. S sestro deliva sobo, zato jo včasih motim pri učenju. Veliko se pogovarjava o šoli, športu in drugih rečeh. Pogosto mi svetuje pri nalogah in učenju. Potolaži me, če sem žalosten. Je dobra športnica, dobila je tudi že medaljo. Imam jo zelo rad in za mene je super sestra.

Žarko Knez, 4.a

ATI

OBSTAJAJO DUHOVI

Moja prva knjiga je pripovedovala o treh pogumnih fantih, ki so se neko noč odpravili v trdnjavo starega graščaka. Po mestu so krožile govorice, da tam obstaja duh starega graščaka, ki je izgubil bitko, da so se mu moči poslabšale, zato so ga ubili in vrgli v vodnjak.

Avantura treh pogumnih fantov se je končala tako, da so namesto duha odkrili razbojnike. Ti so oropali banko in se skrili v grad. Oni so bili tisti, ki so si izmislili duha, da ne bi ljudje hodili v njihovo skrivališče. Fantje so povedali resnico staršem, starši pa policiji. Tako so ujeli razbojnike in jih poslali v zapor. Fantje so dobili tri medalje za hrabrost, ker so bili edini, ki so odkrili, da v gradu ni duha. Grad so po tistem dogodku odprli za ogled turistom.

K V I Z

Znano slovensko mesto

- prva Prvotno ime tega kraja je Borovska vas.
- prva Na jugu pelje cesta na Vršič.
- prva Leži blizu tromeje z Avstrijo in Italijo.
- prva Ni planina, čeprav je gora, in ni klobasa, čeprav je kranjska.
- prva O katerem mestu govorimo?

Jernej Picelj
/arog aksjnark/

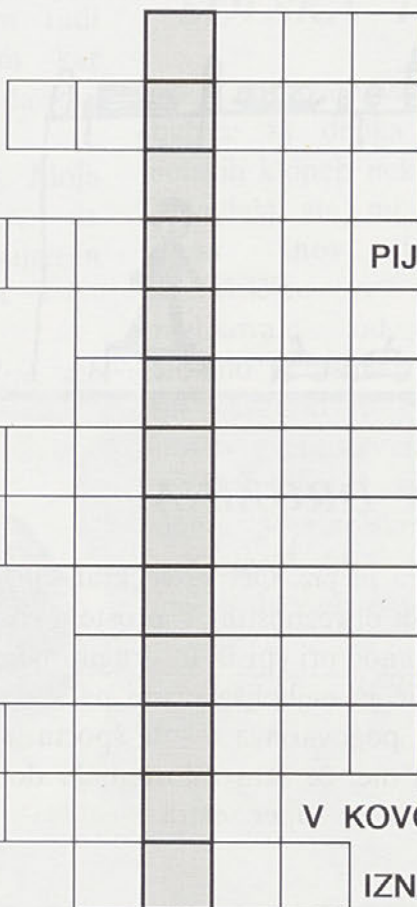
Uroš Milič, 4.a

TEMATSKA KRIŽANKA

PO PREBRANI KNJIGI

V odebeljenih kvadratih dobiš ime navihane junakinje iz knjige Astrid Lindgren.

SONČNE PIKE PO NOSU IN OBRAZU

MORNAR NA OČETOVI LADJI

DOMAČA ŽIVAL NA VERANDI

PIJAČA, KI RASTE V VOTLEM HRASTU

PRIJATELJICA IZ SOSEDNJE HIŠE

PRIJATELJIČIN BRAT

ČUDEŽNE KROGLICE PROTI ODRAŠČANJU

OČETOVA KRALJEVINA JE OTOK ...

OČETOVO IME

OPICA GOSPOD ...

STANUJE V VILI ...

V KOVČKU NA OMARI SO ...

IZNAŠLA JE NOVO BESEDO

Sestavila:
Maruša Umbrecht, 3.d

MIŠKA IN PŠENIČNO ZRNO

Nekoč je živela drobna miška. Bila je čisto sama. Želela si je veliko prijateljev.

Odpravila se je po svetu.

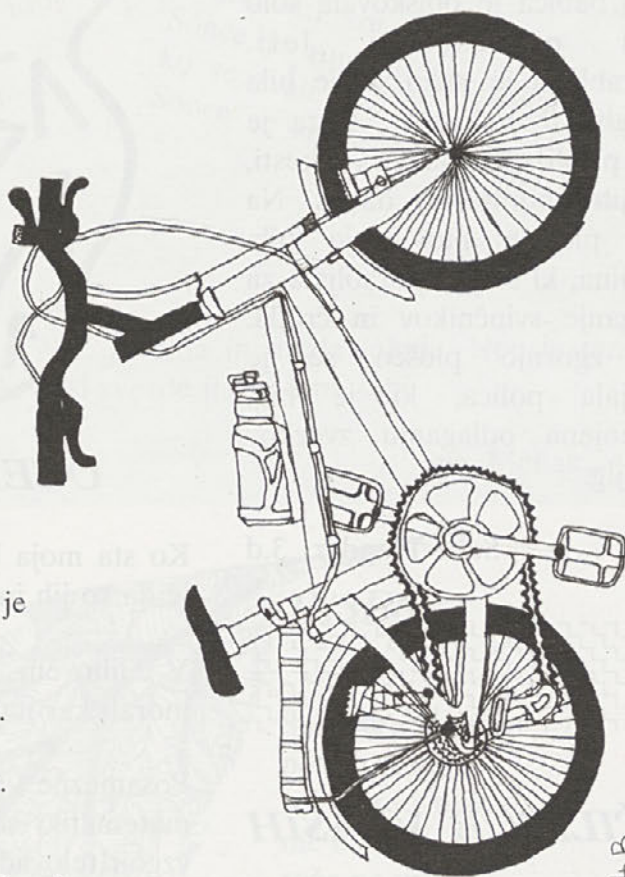
Prišla je do velike njive, na kateri je zorelo žito. Odgriznila je en klasek in ga spravila v žep.

Priletela je prička in jo prosila za zrno. Miška ji ga je dala.

Ptička pa jo je v zahvalo ponesla v deželo prijateljev.

Miška je bila zelo srečna, saj ni bila nikoli več sama.

Tomaž Novak

DEA - 4B

NAŠ PIKNIK

Skupaj s prijatelji smo pripravili piknik v Podljubnu. Pekli smo prašička in jagenjčka. V bližini je bila tudi lovska opazovalnica. Otroci smo odšli na opazovalnico, kjer smo se pogovarjali ter si pripovedovali smešne pravljice. Ko smo odšli že tretjič na opazovalnico, se nam je zdelo, kot da se bo podrla. Zato nismo šli več gor. Igrali smo se razne igrice in vsake toliko časa se je kdo tako udaril, da ga je bolelo in se ni mogel igrati. Šli smo po lešnike, ki so bili čez cesto v dolini. Nabrali smo jih kar nekaj. Želeli smo poslušati CD plošče, ki so bile v avtu, kjer je spal bratec Nejc. Ker smo bili preveč glasni, smo ga zbudili. Odrasli so se pogovarjali, mi pa smo na terasi plesali tako glasno, da je kar bobnelo, zato smo morali nehati. Ko se je začel delati mrak, so odšli nekateri domov. Ker nas je bilo zelo malo, smo se igrali muhe in pajke. Vedno bolj se je temnilo, zato so ostali gostje odhajali domov. Zelo je bilo zabavno.

S sestrično Polonco sva pomagali pospraviti. Ko je bilo vse pospravljeno, smo tudi mi odšli domov. Spat sem šla vesela in zadovoljna, ker se je piknik veselo končal in ker smo se dobro zabavali.

Sonja Primc, 4.a

ŠOLSKA MIZA MOJE BABICE

Moja babica je obiskovala šolo pred petdesetimi leti. Uporabljala je mizo, ki je bila izdelana iz bukovine. Miza je bila približno enake velikosti, kot jih uporabljajo danes. Na vrhu pisalne plošče je bila vdolbina, ki se je uporabljala za odlaganje svinčnikov in črnila. Pod zgornjo ploščo se je nahajala polica, ki je bila namenjena odlaganju zvezkov in knjig.

Sara Flander, 3.d

UČILNICE VČASIH

Včasih so imeli kateder, na katerem je sedel učitelj. Kaj je kateder? Kateder je manjši oder.

Na katedru je bila miza s stolom. Za katedrom levo ali desno je bila črna tabla.

V klopih so bile luknje, v katere so dali črnilnik. Črnilnik je posodica za črnilo. V črnilo so pomakali peresnik, da so z njim pisali. Za ogrevanje so morali zjutraj dežurni učenci prinesiti drva, da so zakurili lončeno peč. Učilnice so imele velika okna, ker so morali izkoristiti dnevno svetlobo. Učilnice so imele tudi velika vrata, da so se učenci lažje usuli iz nje.

Živa Gradecki, 3.d

OCENJEVANJE IN SPRIČEVALA

Ko sta moja babica in dedek hodila v šolo, so tudi imeli ocene, le da so jih imenovali red.

V njihovem času je bilo ocenjevanje zelo strogo, zato so se morali kar najbolj potruditi, da so dobili dobro oceno.

Posamezne predmete so imenovali drugače kakor danes: matematiki se je reklo računstvo, likovni vzgoji risanje, športni vzgoji telovadba in glasbeni vzgoji petje. Tudi vzgojne predmete in vedenje so takrat ocenjevali s številkami.

Njihova spričevala so bila vedno napisana zelo skrbno in z olepšano pisavo.

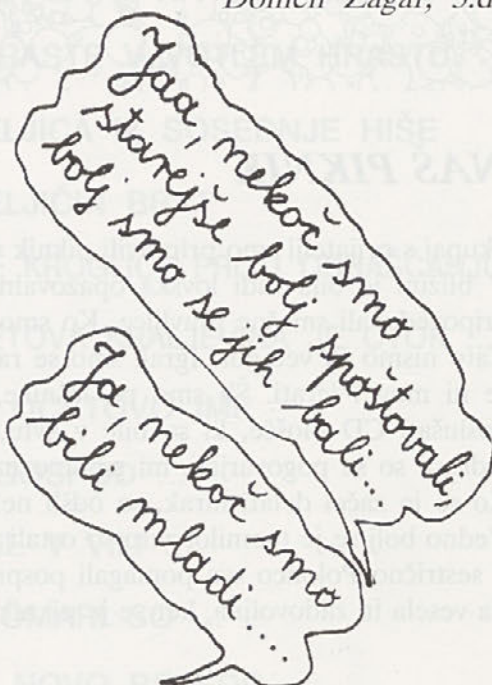
Domen Žagar, 3.d

DEDEK MRAZ

Dedek Mraz prihaja,
z darili nas obdarja.
Vsakemu po enega,
porednim pa nobenega.

Dedek Mraz odhaja,
saj nima več daril.
Vse nas lepo pozdravlja,
nasvidenje do druge zime.

Katja in Maruša, 4.b

POLETNE PESMI

POLETJE

Poletje je čas zabave in počitnic.
Poletje je čas morja in toplote.
Poletje je noč in dan,
veliko zabave in norčij.
Poletje je vroča stran.

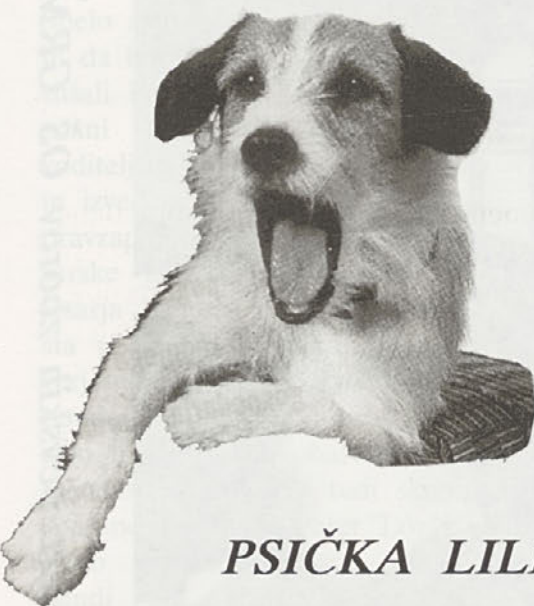
SONCE

Sonce žari kot ti.
Sonce je rumeno kot piščanček,
ko se zvali.
Sonce se skrrije, ko ga noč pokrije.

NOČ

Noč je tema in megla. Noč je megla, ki je tema. Noč je črna in mrzla luknja. Noč je tema strahov, ki strašijo okoli hiše. Noč je temno bitje, ki nosi zvezde in luno na sebi.

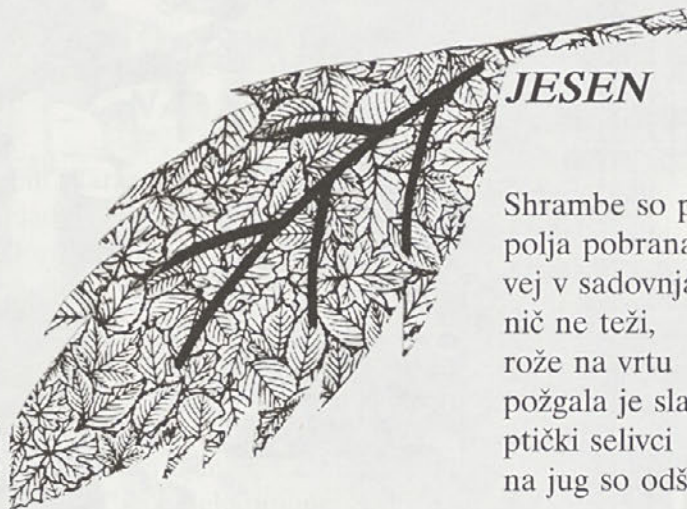
Eva Mehak, 4.a

PSIČKA LILI

Imam psičko Lili. Rada nagaja in se igra. Zjutraj grem v šolo. Ko pridem po pouku domov in odprem vrata, je vse razmetano. Primem se za glavo in rečem: Spet bo huda mamica.

Sara Mihelj, 1.c

JESEN

Šrambe so polne,
polja pobrana,
vej v sadovnjaku
nič ne teži,
rože na vrtu
požgala je slana,
ptički selivci
na jug so odšli.

V vinogradu so
trte polne
grozdja sladkega,
obiralci veselo pojejo
in se veselijo vinca mladega.

Že sodi so polni
mošta sladkega,
ki otroci
radi pijemo ga.

Anja Črtalič, 4.c

V ŠOLI

V šoli se učimo črke in številke. Naredimo vse, kar od nas zahteva učiteljica Irena. Med odmorom se poigramo. Med poukom se učimo stvari, ki jih še ne poznamo.

Laura Martinčič, 1.b

Tradicionalni novoletni koncert pevskih zborov OŠ GRM je pomemben kulturni dogodek.

KONCERT PETRA LOVŠINA

Ko sem v šoli slišala, da bo v kratkem v Novem mestu koncert največjega punkrockerja v Sloveniji Petra Lovšina, me sprva sploh ni mikalo, da bi šla na ta koncert. Nekaj dni pred dogodkom pa me je Zana vseeno prepričala, naj grem z njo. Ko smo v petek, 14.11., ob 19.00 uri čakali pred Športno dvorano vsak s svojo vstopnico v roki, smo srečali tudi Špelo in skupaj smo se odpravili na prizorišče. Oder je bil že pripravljen in vsi smo napeto čakali na nadaljnji potek dogajanja. Za uvod je na oder prišla skupina Dan D, ki je zaigrala dve pesmi. Z Zano in Špelo smo ugotovile, da so super in da bomo za njih v Sloveniji še slišali. Po nastopu je na oder prišel znani slovenski napovedovalec, voditelj in komedijant Sašo Hribar in izvedela sem, da je vse skupaj pravzaprav dvajsetletnica kolestarske kariere novomeškega kolezarja Sandija Papeža. Prireditev sta povezovala Sašo in Sandi in verjetno mi ni potrebno posebej poudarjati, da je bilo vse skupaj zelo humoristično obarvano. Med prireditvijo je igrala tudi skupina Avtomobili in pa Peter Lovšin s svojo skupino Križarji. Sašo in Sandi sta gostila kar nekaj kolezarjev, Sandijevih trenerjev in sponzorjev. Po prireditvi so na veliko veselje vseh mladih v dvorani Peter Lovšin in Križarji zaigrali kar nekaj svojih starih in novejših komadov. Med koncertom se nas je kar nekaj zbralo pred odrom, kjer smo "plesali" ter skupaj s Petrom in Križarji peli uspešnice, kot so Bendiera rossa, Osmi dan, Ko so češnje cvetele, V hiši nasprot' sonca in mnoge druge. Čeprav nas pred odrom ni bilo veliko, je bilo vzdušje super in mislim, da smo vsi zelo uživali. Ko so na veliko razočaranje publike

Peter in Križarji končali svoj nastop, so se na odru pojavili Avtomobili in vsi smo bili zopet na nogah. Zaigrali so kar nekaj super komadov. Čez kakšno uro so oder prepustili skupini Dan d, ki so prireditev tudi zaključili.

Koncert je bil super in če bo Peter s Križarji še kdaj prišel v Novo mesto, me Zani več ne bo potrebno prepričevati, naj grem z njo na koncert, ker bo to že samo po sebi umevno.

Eva Plut, 8.a

PREPEVANJE NA ŠOLI

Sem Marko Simonič in obiskujem mladinski pevski zbor. Naša zborovodkinja Sonja Čibej nas je do sedaj naučila enajst pesmi. Par pesmi je težkih, predvsem triglasne. Naslovi vseh pesmi so: Žvižgaj, medtem ko delaš, Sine musica nulla vita, Travniki so že zeleni, Hallo django, Če bi jaz bila fčelica, Can't help folling in love, Love me tender, We wish you a merry christmas, Sveta noč, Jingle bells. Pred kratkim smo imeli koncert, na katerem smo svoje pesmi predstavili: otroški pevski zbor 1, otroški pevski zbor 2, mi in instrumentalna skupina.

V šoli so izdelali vabila za koncert. Otroci pa smo vabila odnesli staršem. Na koncertu nas je na klavirju spremljal Berislav Budak. H glasbenemu krožku hodim z veseljem, saj se tam sprostim in veselo zapojem. Saj veste:

"ČE TE DELO K TLOM POVEŠA IN TI DOBRA VOLJA PEŠA, S PESMIJO SE HITRO POKREPČAJ."

Marko Simonič, 5.a

ČAROBNO VZDUŠJE

18. 11. je bil v Kulturnem centru Janez Trdina koncert v spomin umrlemu glasbeniku Jimi Hendrixu. Nastopal je švicarski trio More Experience, ki je preigral Hendrixove klasike, njihov gost pa je bil Buddy Miles, bobnar, ki se je leta 1968 pridružil Hendrixovi spremljevalni skupini The Band of Gypsys, igral pa je tudi z mnogimi drugimi znanimi imeni, kot so Eric Clapton in Carlos Santana. Celoten koncert je bil narejen zelo "po domače" in prijetno, za kar so poskrbeli simpatični nastopajoči in zadržano publiko kmalu spravili na noge, še posebej Buddy Miles, ki je s svojimi 200 kg in prijaznim nasmeškom požel ogromen aplavz. Najprej so More Experience nastopili sami. Zaigrali so nekaj najbolj znanih Jimijevih komadov, kot so Crosstown Traffic, The wind cries Mary, Foxy Lady, pri pesmi Purple Haze pa so vključili tudi poslušalce in kaj hitro smo vsi peli: "Seuse me, while I kiss the sky". Ko pa je za bobne sedel Miles, so pesmi dobile rahel funky pridih, katerega je še povečal s svojim lepim glasom. Zaigral je Hendixovo verzijo Dylanove All Along the watch towers, vsem dekletom pa je namenil Jimijevo najlepšo balado Little Wing. Večer bi bil kmalu zaključen, če ne bi navdušeni poslušalci z aplavzom priklicali nastopajoče nazaj na oder. V podaljšku smo se lahko prepričali tudi v Milesove kitarske sposobnosti, še prej pa smo se lahko z njim tudi rokovali ter spregovorili kakšno besedo. Povabil nas je pred oder, kjer smo lahko tudi zaplesali in se predali vzdušju te čarobne glasbe.

Zana Fabjan, 8.a

Pri vseh glasbenih revijah vidite na prvem mestu lestvico, kar je zelo zanimivo. Odločili smo se, da bomo imeli tudi v Najči svojo lestvico. Imenovala se bo Grmska pop-lestvica. Spodaj imate glasovnico in predloge, za katere lahko glasujete. Glasovnice izpolnite in oddajte svoji učiteljici.

DO RE MI

HAY!

DO-RE-MI BAY!

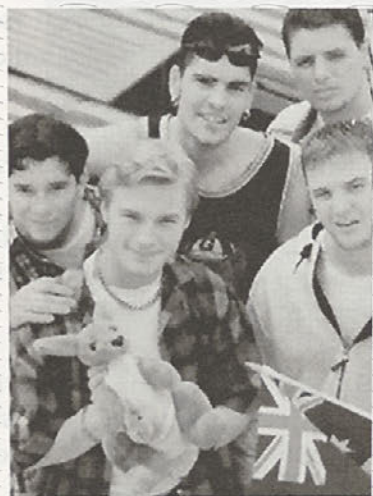
- Parni vajjak
- DJ BOBO
- No Merci
- Alexia
- SCOTER
- Will Smith
- U2
- Caught in the act
- Bjelo dugme
- Napoleon
- Byzone
- The Rolving Stones
- Spice girls
- Hanson
- Zabranjeno pušenje
- Kelly Family
- BSB
- Mr. President
- No doubt
- TIC TAC TOE
- Metallica
- Di. Alban
- Aqva
- Nirvana

GLASOVNICA

Ime in priimek, razred:

Glasujem za:

SREČANJE Z G. MARTINOM LUMBARJEM

V petek zjutraj smo težko čakali prihod g. Lumbarja. Pri uri glasbe pa smo si že prej ogledali odlomek s kasete, vendar smo vedeli, da bo v živo še bolj zanimiv. Vsi smo bili že pripravljene in tovarišica ga je poklicala.

Bil je oblečen v svilen oker obleko. Na nogah pa je imel cikle. Najprej se nam je predstavil in nam povedal nekaj o svojem življenju. Povedal nam je, da je pel Kekčevo pesem. Tudi to nam je povedal, da imamo na sredi čela svoje tretje oko. On študira v Indiji, zato se tudi tako oblači. Po tleh je imel pogrnjeno preprogo in na njej polno "stvari". Nekateri izmed teh "stvari" so tudi njegovi instrumenti. To so: kitara, sitar in table. Table imajo dve obliki: žensko in moško. Ženske so majhen instrument, moški pa veliki. V Indiji imajo zelo radi glasbo. Z njo se izražajo čustva. Tam nimajo samo tonov DO, RE, MI, FA, SO, LA, TI, DO, ampak imajo še druge. Zaigral nam je najprej na kitaro in seveda tudi na vse druge instrumente. Sam je sestavil pesem in nam jo zaigral. Je zelo nadarjen za glasbo, saj poje že od osmega leta. Kot otrok je pel že zelo zahtevne pesmi. Očka ga je zmeraj opozarjal: "To nisi prav zapel, še enkrat!" Zato je to tudi pel v kopalnici in stranišču. Petinštirideset minut se je bližalo h koncu. Hoteli smo se že posloviti, pa nam je rekel: "Sedaj pa vstanite in naučil vas bom indijskega pozdrava." Vstali smo, on pa je rekel: "Sklenite roke, jih položite k srcu in recite NAMASTE!" To smo naredili in se poslovili. Še potem, ko smo imeli pouk, smo vsakega učitelja tako pozdravljali. Bilo mi je zelo všeč, najbolj pa glasba, ki jo je izvajal. Od instrumentov pa mi je bil najbolj

všeč SITAR, ker je bil tako nenavaden in zanimiv.

Janja Janežič, 5.c

TINA TURNER

Prebudili so me nežni zvoki kitare, ki so prihajali iz dnevne sobe.

Čisto potihom sem prišla v dnevno sobo in zagledala Tino Turner. V rokah je držala očetovo kitaro in si tiho prepevala. Nisem mogla verjeti svojim očem. Bila je ista Tina Turner kot tista s posterja v moji sobi. Oblečena je bila v srebrno lesketajočo obleko in obuta v srebrne čevlje z visokimi petami. Mislila sem, da sanjam. Nasmejala se mi je in me povabila, naj se usedem k njej. Prijela sem jo za roko, da bi videla, če je to res ali sanjam. Tina mi je po angleško povedala, da bo pri meni ostala točno en dan. Čudno! Čeprav je govorila angleško, sem jo vseeno razumela. Povedala mi je, da bo imela na naši šoli koncert in bova z Marušo lahko njeni spremljevalki. Hitro sem zbudila še Marušo, da smo začele vaditi za koncert. Čas je neusmiljeno tekkel in že smo morale pohiteti v šolo. Prišle smo do šole. Vsi so nas najprej začudeno gledali, potem pa navdušeno vzklikali. Tam je bil postavljen oder z ozvočenjem. Takoj smo pričele s koncertom, ki je trajal do noči in še naprej. Tina naju je med koncertom povabila s seboj na turnejo po Ameriki. Vse skupaj je postalo že kar prenaporno. Bila sem že skoraj brez glasu in strašno utrujena, Tina pa še ni nihala peti.

Ko mi je šlo že na jok, je minilo štiriindvajset ur in Tina se je vrnila na poster, od koder je tudi prišla.

Špela Bohte, 7.b

SLOVARČEK NAŠIH SLENGOVSKIH BESED

POUŠTER	blazina
FREND	prijatelj
ŠPEGLI	očala
TOOF	zob
BOK	zdravo
FOTER	oče
(TR)ŠKA	učiteljica
HAY	živjo
BAY	adijo
ČLOVK	človek
ŠIT	sranje
MEGA	dobro
ŽUR	zabava
ŽURKA	zabava
ČEKANI	zobje
NABASAN	pijan
KRETEN	norec
ZADET	drogirani
LUŠKAN	lep
FOLK	veliko ljudi
BAJE	mogoče
KAO	kakor
STARA	mama
STARI	oče
ŠTEKAŠ	razumeš
POINT	bistvo
ŠTEL	postava
ČLOVKI	ljudje
JURJA	tisočaka
KMETAVZARKA	neumnica
FUSKO	špricar
ŽNABLI	usta
TROLEK	neumnež
FACA	smešen
STARA	starša
LUD	neumen
GLUP	trapast
BABE	deklice
LUŠEN	lep
MUZKA	glasba
DEBEST	super
BAJK	kolo
ZABIT	neumen
BOK	zdravo
NAK	ne
KMET	ga sovražiš
ŠPEGLAR	ima očala
CAR	ga spoštuješ
ALI SI TI ZADET	se drogiraj
ERAHITIK	ni normalen
BREZGLAVEC	neumen
BICIKEL	kolo
DAM	domov
PISMU	škoda
ZGODLJA	zgodovina
ČEKANI	zobje
FOTER	oče
MATKA	mama

Katja Rakuša, 5.d

ZVEZDE GOR, ZVEZDE DOLE

Prav gotovo ste še pred meseci noreli za skupinami, kot so C.I.T.A., B.S.B., SPICE GIRLS, D.J. BOBO in podobno. Zdaj pa je prišla na lestvice še bolj mlada skupina, ki se imenuje HANSON. Skupino sestavljajo Taylor (14), Isaac (16) in Zac (11). Fantje so že kot zelo mladi nastopali na raznih prireditvah, zabavah in kmalu osvojili svet. Posneli so že kaseto in zgoščenko z naslovom *Middle of Nowhere*. Na tekmovanju MTV-ja so Hanson proglasili za 2. najboljšo skupino na svetu.

Vas zanimajo njihovi osebni podatki? Izvolite!

Isaac Clarke Hanson

Datum rojstva: 17.11.1980, 11.21
Rojstni kraj: Tulsa, Oklahoma
Horoskop: škorpion
Višina: 1,78 m
Teža: 59 kg
Barva oči: rjave
Barva las: svetlo-rjave
Naj skupina: No Doubt
Naj hrana: lazanja, zrezki, špageti
Hobi: rolanje

Taylor Jordan Hanson, Tay

Datum rojstva: 14.3.1983, 8.43
Rojstni kraj: Oklahoma, ZDA
Horoskop: riba
Višina: 1,70 m
Teža: 52 kg
Barva oči: modre
Barva las: blond
Naj skupina: Country
Naj hrana: hamburger, krompirček
Hobi: nogomet

Zahary Walker Hanson,

Zac

Datum rojstva: 22. 10. 1985,
17. 05
Rojstni kraj: Arlington,
Virginia, ZDA
Horoskop: tehtnica
Višina: 1,52 m
Teža: 46 kg
Barva oči: rjave
Barva las: blond
Naj skupina: Aerosmith
Naj hrana: pica
Hobi: košarka

Sestavili: Jana Luzar in
Manca Čampa, 5.d

GRMSKI VULKAN

Kdaj in kako sta začela?

Začela sva 1993. leta. Pri prvi oddaji nama je pomagala Blaževa mama.

Najprej sva mislila, da bova sama, ker pa sva bila še mlada, sva v oddajo povabila še Samovo sestro Leilo. Sedaj vodiva to oddajo sama, saj hodi Leila v gimnazijo, ki je popoldan.

Zakaj sta oddaji dala ime Grmski vulkan?

Zato ker je radio na Grmu, vulkan pa bay the way.

Blaž, zakaj si ravno Sama izbral za sovoditelja?

Ker je moj prijatelj in sosed, Leilo pa zato, ker je Sameva sestra in ker je malo starejša.

Kako vaju sprejemajo sošolci in sošolke?

Full cool, včasih zavrtiva za njih kakšno pesem.

Kdo vaju finančno podpira?

Radio Sraka, revija Antena in trgovina Sračje gnezdo.

Kakšne načrte imata za vnaprej?

Še podaljšati oddajo in povabiti goste, če se bo dalo.

Kako nastaja lestvica?

Poslušalci glasujejo po telefonu ali po pošti, zdaj pa bodo lahko tudi na internetu.

Ko bosta končala osnovno šolo, ali bosta še vedno vodila oddajo?

Seveda.

Ali vama je slava že stopila v glavo?

Ni nama stopila.

Grmska "VULKANA" iz časov, ko sta bila še "VULKANČKA".

Štirinajstletnik Blaž Vovk je prijeten dolgolas fant, ki obiskuje 8.a. Je spreten tudi pri karateju, saj obiskuje full kontakt. Skupaj z Blažem, tudi prijetnim dolgolascem štirinajstih let, vodi radijsko oddajo Grmski vulkan, ki jo lahko poslušate vsak petek ob 15.30 na FM 94,6 Mhz.

GRMSKI VULKAN

Kaj bi sporočila bralcem?

Be cool in poslušajte oddajo Grmski vulkan na valovih radia Sraka 94,6 FM stereo od 15.30.

Vaju dekleta kaj nadlegujejo, ker sta pač znana?

Včasih naju pokličejo po oddaji.

Jana Luzar, Manca Čampa, Katja, Tina Rakuša

Kdo jih prepozna? Sevo je Lamo, delemo Blaž, v ozadju sedi vodilni strokovnjak za erotično anatomijo me šoli.

MODA, MODA, MODA

Moda se neprestano spreminja. To je njena največja privlačnost in edina stvar pri modi, ki se ne spreminja. Vsi smo bolj ali manj pod vplivom modnih dogajanj, saj industrija vsako sezono vrže na trg kaj novega. Najpomembnejše je, da znamo presoditi, kaj nam pristaja in kaj ne. Obleči se moramo tudi kraju, času in okoliščinam primerno.

MODA MLADIH

V času, ki ga živimo, se modni stil oblačenja še posebej hitro spreminja pri mladih. Tudi na naši šoli ne zaostajamo. Stil oblačenja je pri dekletih in fantih precej podoben. Predvsem je skupno to, da so oblačila preprosta in zadosti udobna. Punce se najbolje počutimo v kavbojkah ali kakšnih drugih hlačah. Krila so prava redkost in jih je opaziti le ob kakšnih prireditvah. Zgoraj prevladujejo široke kariraste

srajce ali puliji. V garderobah je na policah za čevlje opaziti največ športnih copatov raznih svetovno znanih znamk, pa čevljev z debelimi podplati in visokimi petami, nekaj tudi dragocenih bulerjev! Mladi se radi oblačimo lepo in zelo hitro sprejemamo modne spremembe. Te spremembe dajejo ritem in pestrost našemu enoličnemu šolskemu življenju, hkrati pa zadajajo glavobole staršem, ki morajo pogostokrat pregloboko seči v žep. Še nekaj o pričeskah! Letos so za učenke moderne kratke pričeske, ki jih krasijo razni lasni okraski. Zato imajo frizerji veliko dela s striženjem dekliških las. Fantovske frizure so tako raznovrstne, da jih je težko opisati. Prevladujejo predvsem dolgi lasje, najde pa se celo nekaj pristajalnih stez za muhe.

Tina in Katja Rakuša, 5.d

MODNE NOVIČKE

Zima, zima bela ... Tako je. Prišla je zima in z njo rdeči nosovi ter bela polt. Vsem tistim, ki jih skrbi, kako in kaj naj nosijo pozimi, bom nekaj zaupala. Ni pomembno le, kako izgledamo, ampak tudi, da nam je toplo. To je letni čas, ko se ovijemo v šale, si nadenemo pisane kape, debele puloverje in tople bunde. Če nam babice spletejo pulover, še toliko bolje, saj je tak pulover veliko toplejši in bolj zanimiv. Tisti, ki še niste pospravili poletne garderobe, pospravite že vendar poletne majčke in naredite prostor kosmatim puloverjem, ki so kot mali plišasti medvedki. S prijatelji se lahko odpravite po nakupih in si kupite

pulover ali dva, morda pa si privoščite žametno jopico ali puli ... Tudi čevlji naj bodo čim toplejši, da vam na sprehodu ne otrpnejo prsti. Pri mladih so zadnja leta zelo priljubljeni raznobarvni bulerji.

Anita Tintor, 8.b

REKREACIJA

Ko se oblečemo in potegnemo nase vso tisto zimsko opravo, smo bolj podobni snežaku kot pa nekomu, ki se želi razgibati. Če pogledamo z ene strani, ugotovimo, da se je na snegu kar težko razgibati. Toda če se odpravimo s prijatelji na sneg in se začnemo kepati, ugotovimo, da smo kaj kmalu vsi zadihani. Lahko pa pripravimo pravo tekmovanje, kdo bo naredil večjega snežaka. Z družino pa se lahko odpravimo smučat na stvilna smučišča. Tistim, ki ne prenesete snega in mraza, saj vas stres do najmanjše koščice, priporočam, da telovadite v zaprtem prostoru. Lahko greste na fitness ali pa se udeležite mnogoštevilnih dejavnosti v šolski telovadnici. V telovadnici lahko obiskujete krožek odbojke, košarke, atletike ... Zagotavljam vam, da se boste najbolje počutili na sprehodu po zasneženi pokrajini, kamor vztrajno naletavajo prekrasne snežinke.

Anita Tintor, 8.b

ROKOMETNI KROŽEK

Na naši šoli imamo rokometni krožek. Trenira nas g. Stane Antič. Lani smo bili na občinskem prvenstvu tretji. Občinskega

prvenstva se bomo udeležili tudi letos. Treninge imamo enkrat na teden v šolski telovadnici. Na treningu utrjujemo poskoke ter

HOP

igramo med seboj. Rokometni krožek mi je zelo všeč.

Miloš Repše, 5.a

HOP

HOP

nastopil tudi jaz. Tekel sem na šeststo metrov. Štartali smo ter tekli cel krog in pol. Vodil sem ves čas, od začetka pa do konca. Mislim, da me bodo drugi prehiteli, vendar se nisem vdal. Na koncu sem iztisnil iz sebe zadnje moči, tako da sem bil prvi. Bil sem zelo utrujen in

Jernej Picelj, 5.a

TEKMOVANJE

Bil je petek in imeli smo športni dan. S sošolci smo odšli na stadion v Portovalu, kjer smo imeli atletska tekmovanja. Po prihodu na stadion smo se najprej razgibali. Nato se je začelo tekmovanje v skoku višino. Ob enajsti uri sem

vesel, ker sem zmagal. Na koncu sem dobil priznanje za prvo mesto. Domov sem odšel z razredom in vsi smo bili zadovoljni. Ta športni dan se je zame iztekel zelo veselo. Doma pa so bili tudi starši ponosni name.

DOSEŽKI V ATLETIKI

Atletika na šoli poteka pod vodstvom mentorjev Darka Cujnika in Majde Križe. Za treniranje imamo na voljo stadion, pozimi pa šolsko telovadnico. Treniramo trikrat tedensko, pred prvenstvom pa smo bili na treningih še aktivnejši. Ker smo dekleta na področnem prvenstvu dosegle dobre rezultate, smo se uvrstile na državno prvenstvo, kjer smo pričakovale in tudi dosegle visoko uvrstitev. Tekmovanje je bilo v četrtek, 16. oktobra, na atletskem stadionu v Kopru. Ker je bila otvoritev tekmovanja že ob 10. uri, smo se morali na pot odpraviti že v zgodnjih jutranjih urah. Celotno ekipo je sestavljalo 17 učenk. Od teh 7 osmark, 5 sedmark, 4 učenke iz šestega razreda in 1 učenka petega razreda. Skoraj vse tekmovalke smo imele tremo, saj smo vedele, da smo se v finale uvrstile kot drugo-uvrščene. Na samem tekmovanju smo dosegle kar dobre rezultate. Bilo je tudi nekaj osebnih rekordov na 60 m, 300m, 1000m, v višini in skupni seštevek točk je zadostoval za 3. mesto. Večina izmed nas pa je dobila tudi svojo prvo medaljo na državnem prvenstvu. Finalisti pa so bili tudi fantje, ki letos nimajo tako močne ekipe, zato je bila že njihova uvrstitev v finale presenečenje. Domov smo se vrnili veseli in zadovoljni z doseženimi rezultati.

Maja Ferbežar, 8.b

PODROČNO EKIPNO OSNOVNOŠOLSKO ATLETSKO TEKMOVANJE

Področno atletsko tekmovanje je bilo v sredo, 8.10.1997, na stadionu Portoval v Novem mestu. Učenci in učenke so tekmovali v različnih disciplinah (60 m, 300 m, 1000 m, 4x100 m, daljjava, višina, krogla, žogica). Na tekmovanju so lahko nastopale šole s tremi tekmovalci v vsaki disciplini in z dvema štafetama 4x100 m. Za končni ekipni vrstni red sta se upoštevala dva boljša izida vsake discipline in dosežek boljše štafete. Ekipo dečkov so sestavljali: Dušan Šmiderer, Jure Zadnik, Rok Šušteršič, Boris Galamič, Samo Bdeir, Andrej Šetina, Josip Ljubec, Tadej Pucelj, Stanislav Lazič, Sašo Gril, Matic Eržek, Jure Košir, Drejc Smodiš, Klemen Bradač, Žiga Mohorič, Matija Gričar, Domen Čampa, Rok Debevc, Aleš Pavlin, Jan Kovačević, Matija Udovč in Izak Kalčič, ki so v skupnem seštevku zbrali 14917 točk in osvojili odlično četrto mesto. Ekipo deklic pa so sestavljale: Irena Perak, Maja Sotirov, Maja Ferbežar, Aleša Repše, Tina Kočevar, Slavica Tucakov, Teja

Tušek, Maja Erhovnic, Zorica Djenadič, Anita Vrščaj, Ina Zavodnik, Teja Martinovič, Daša Banovec, Karmen Vehar, Manca Čampa in Jana Luzar, ki so v skupnem seštevku zbrale 14808 točk in osvojile odlično drugo mesto.

*Edita Mitrovič in
Zorica Djenadič, 8.b*

D. Cujnik

ZANIMIVOSTI

PRAZNIKI

MIKLAVŽ

V mesecu decembru so kar trije prazniki; najprej čakamo na Miklavža, potem Božička, na silvestrovo pa še Dedka Mraza.

Miklavž - naj spomnim, kako ta možakar zgleda. To je mož, oblečen v dolgo belo haljo, z zlato škofovsko kapo in križcem na glavi ter s palico v roki. Sveti Nikolaj je bil ljubezniv svetnik, prijatelj vseh otrok. Če želiš, da te preseneti s kakšnim darilcem, mu napiši pismo in ga postavi na mizo. Ker pa najverjetneje vanj ne verjameš več, se potruji, da bosta tvoj bratec ali sestra še vedno verjela vanj (če ju seveda imaš).

BOŽIČ

Jingle bells, jingle bells ... Za božič je značilno, da ima vsaka stvar svoj simbol, ki nekaj pomeni. Božično drevesce simbolizira upanje, veselje, radost. Jaslice prikazujejo Kristusovo rojstvo, ki vsem vernikom veliko pomeni. Božiček pa je dobrodušni mož, ki domuje na daljnem severu in vsako leto ob takem času obdari vse ljudi. Če želiš, da bi bil božič to leto

pri vas doma bolj pester in zanimiv, pripravi razne igre in ugotovil/a boš, da so lahko tudi tvoji starši in bratci ali sestrice zelo zabavni.

SILVESTROVO

Tu pa je tudi silvestrov večer, ko prestopimo v novo leto. Za ta dogodek so zelo pomembna darila. Na račun boste prišli vsi tisti, ki obožujete nakupovanje. Preizkusiš lahko svojo kreativnost in domiselno okrašiš darila. V prihajajočem letu se lahko odločiš za nekatere spremembe in si obljubiš, da se boš trudil/a in poboljšal/a.

Anita Tintor, 8.b

Dragi učenec!
Vsako sekundo
umre na svetu
1 otrok zaradi
lakote. Na šoli pa
vržemo vsak dan
v odpad veliko hrane.
UČENEC! SPOŠTUJ
hrano - tudi ko
mi po tvojem
okusu.

ŠOLSKA KUHINJA

Ker se bliža pust in nismo vsi nadarjeni kuharski mojstri, nam lahko koristi, če poznamo kakšen dober recept!

KROFI

Sestavine: 7dag surovega masla, 6 rumenjakov, 1 žlica ruma, 28 dag moko, 1/2 zavitka pecilnega praška, sol, 1 žlica sladkorja, 2 dl smetane, 3 dag kvasa, marmelada, sladkor in vanilin sladkor za potresanje.

Potek dela: Maslo in rumenjake penasto vmešamo. Dodamo rum, moko s pecilnim praškom, sol, sladkor, mlačno smetano in vzhajan kvas. Testo stepemo, da se loči od kuhalnice in posode ter dela mehurje. Vzhajano testo razvaljamo za prst debelo. Z

obodci zrežemo kroge in vsakega drugega nadenemo z marmelado. Stisnemo po dva krogca skupaj, robove z obodcem prerežemo. Vzhaja naj 1/4 ure. Krofe nato ocvremo. Še vroče potresemo z mešanico sladkorja in vanilina.

JEŽKI

Potrebujemo:

- 3 jogurtove lončke sladkorja,
- 1 jogurtni lonček čokolade v prahu,
- 1 škatla Albert keksov,
- 5 žlic mleka,
- 6 žlic sadnega sirupa,
- 1 margarino,
- kokosovo moko.

1. Albertove piškote zmeljemo v mlinčku za orehe.
2. Dodamo sladkor, kakav, mleko, sok in ne prehladno margarino.
3. Vse to pregnetemo v primerni posodi.

4. Oblikujemo majhne ali velike kroglice (za velika usta velike kroglice, za majhne sladkosnedce pa majhne kroglice).
5. Pomočimo jih v malo mleka in še mokre povaljamo v kokosovi moki.
6. Za eno uro jih damo v hladilnik.
7. Vzamemo iz hladilnika in jih poskusimo.

ZA MOŽGANE

Pripravimo:

- 1 cele pičlarjeve možgane,
- 1 knjigo rešitev,
- 2 zajemalki petic in podpisov,
- 2 žlici diplom.

To vse skupaj premešamo in kuhamo pol ure. Zatem pojemo.

OPOZORILO:

Če se zgodi, da vam eksplodira polovica možganov, potem pojejte malo rdečih feferonov.

DOBER TEK!

Andjelka Stanič, 5.

HI, HI, HI

Zakaj ima policaj kapo na glavi?
Ker ima vsaka kanta svoj pokrov.

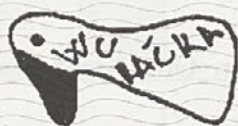

Zakaj ima policaj dva kamna na nočni omarici?
Zato da z enim luč ugasne, z drugim pa preveri, če je okno zaprto.

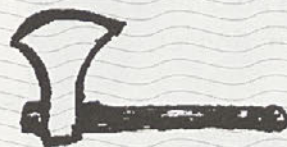
Kaj naredi blondinka, preden prižge računalnik?
Obleče se.
Zakaj?
Ker bo odpirala windowse.

Zakaj se policaji in policijski psi ne šolajo v istih šolah?
Zato, da ne bi policaji prepisovali od psov.

Zakaj blondinka nese drobtine na WC?
Da nahrani WC račko.

Zakaj ima policaj v avtu sekiro?
Da seka ovinke.

Zakaj ima policaj ob televizorju kramp?
Da išče kanale.

Zakaj ima policaj ob televizorju nož?
Da je bolj ostra slika.

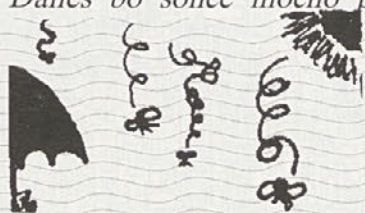
Zakaj ima policaj ob televizorju kolo?
Zato, da ujame naslednji program.

Zakaj ima policaj okoli televizorja elastiko?
Zato, da je bolj napet film.

Ali veste, kdo je največji optimist?
Tisti, ki si z zadnjim denarjem kupi denarnico.

VREMENSKA NAPOVED

Danes bo sonce močno pripekalo, zato pripravite dežnike, ker bodo z neba padale pečene muhe.

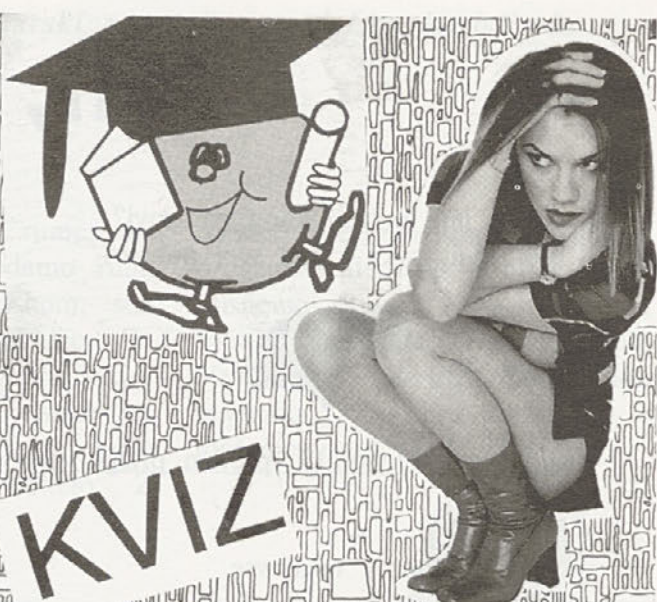
VREMENSKA NAPOVED

Danes se bo tema spustila vse do nižin.

GRAFIT:

Tako sem lena,
da se mi še spat ne da!
by Anita

Ali veste, zakaj šef policajev, kadar gre gledat komedijo, sedi v zadnji vrsti?
Ker si pravi: "Kdor se zadnji smeje, se najslajše smeje."

1. Kdo je napisal knjigo Salomonovi rudniki?

- a) Henry Rider Haggard
- b) Walter Heichen
- c) Jules Verne

2. Kdo je izvajal pesem One Night Stand?

- a) Carole King
- b) Janis Joplin
- c) Shearyl Crow

3. Skupina Jefferson Airplane je igrala v:

- a) 50-tih
- b) 60-tih
- c) 90-tih

4. Tabornike ali skavte je ustanovil:

- a) Bill Hickoch
- b) Robert Baden-Povel
- c) Robert Mithcum

5. Kdo je napisal knjigo Beli ocnjak?

- a) H.C.Andersen
- b) Grimm
- c) Jack London

6. Kako je ime pevcem v skupini Hanson?

- a) Zac, Taylor, Isaac
- b) France, Janez, Tone
- c) Jack, Ben, Tony

7. Kaj je Madona?

- a) pevka
- b) plesalka
- c) igralka

8. Kdo je napisal Pestrno?

- a) Franc S. Finžgar
- b) France Bevk
- c) Ivan Cankar

9. Drugo največje mesto v Sloveniji?

- a) Celje
- b) Laško
- c) Maribor

10. V starih časih so se Benetke preživljale s ...?

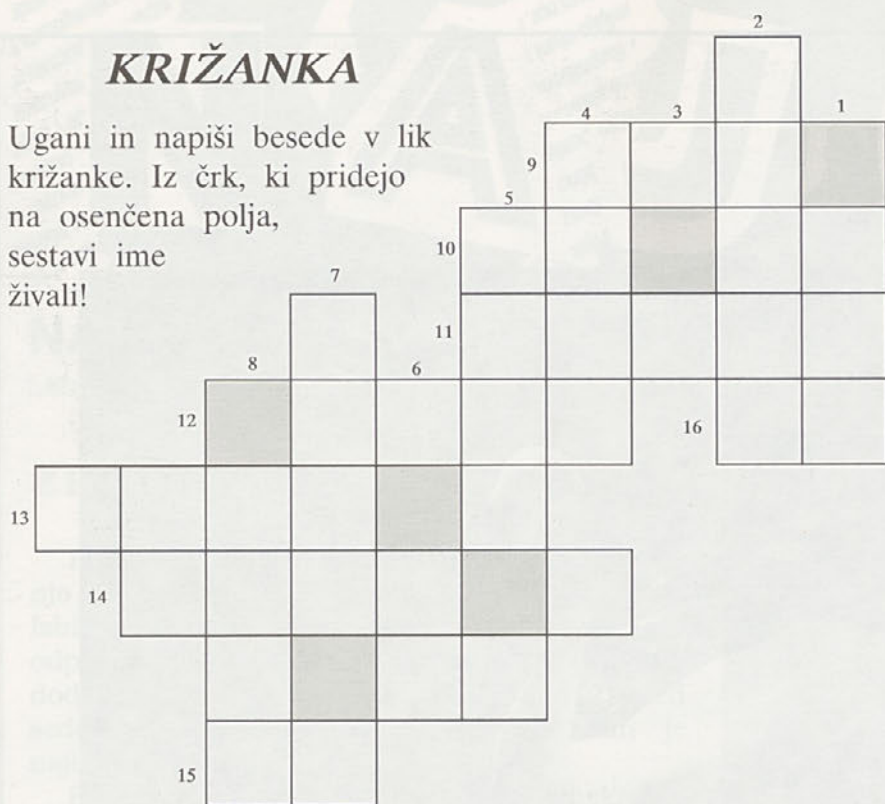
- a) tobakom
- b) steklom
- c) sladkorjem

(Pravilni odgovori: 1a,2b,3b,4b,5c,6a,7a,8b,9c,10b)

KRIŽANKA

Ugani in napiši besede v lik križanke. Iz črk, ki pridejo na osenčena polja, sestavi ime živali!

NAVPIČNO:

1. Strah pred pajki je ...?
2. Februar, ... April, ...
3.? Orka.
4. Kaj ostane, ko drevo požagamo?
5. Predmet v obliki kocke.
6. Sin moje hčerke je moj ...?
7. Petelin ima na glavi ...?
8. Rastlina z deblom in vejami?

VODORAVNO:

9. Včasih so perilo prali v velikih posodah. Kako se ta posoda imenuje?
10. Tri, ... pet, ...
11. Čarovnice v? varijo čudežne napitke.
12. Človek, ki poseka drevo.
13. Človek v obleki, ki tehta nad 20 kg.
14. Ima čebulico in stebelce, se lahko je in je zelo pekoča.
15. Nasprotje od ona.
16. $10\text{mm} = 1 ?$

(Rešitev: delin)

Koliko nog ima pes?

(Osem: dve sprednji, dve zadnji, dve levi, dve desni).

MNENJA O TAMAGOČIJAH

Edita Mitrovič, 8.b: *Tamagočiji mi niso všeč, ker učenec med poukom obrača vso pozornost na njih in ne sledi pouku.*

Mica Potočnik, 8.b: *Niso mi všeč, ker med poukom piskajo. V osmem razredu jih nihče nima.*

Pomočnica ravnateljca: *Te živalce so mi všeč, ampak ne morejo nadomestiti pravih živali.*

Nina Mehle, 5.a: *Mislím, da preveč motijo in bi bilo bolje, da bi jih vsi puščali doma.*

Katja Negovanovič, 4.a: *Zelo so mi všeč.*

Maja Mehle, 7.c: *To je v redu stvar za otroke, ker se tako naučijo skrbeti za žive živali.*

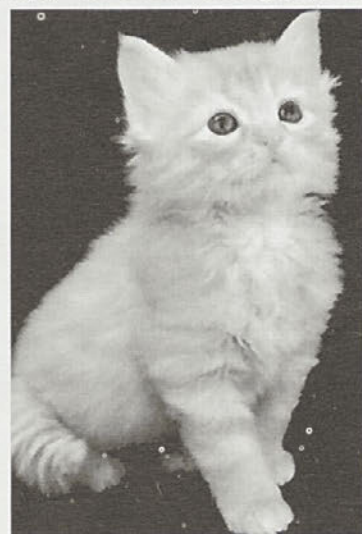
Pedagog: *To so samo igrače kot vse ostale, le da so sedaj tako popularne.*

Nataša Ristovska, 5.a: *Meni tamagočiji niso všeč, ker zelo motijo in je bolje, da ostanejo doma.*

Ivana Kadič, 5.a

MALI HIŠNI LJUBLJENČKI TAMAGOČIJI

V modo so prišli tamagočiji. To so male digitalne živali, za katere moraš skrbeti skoraj tako kot za prave. Nekateri učenci jih prinesejo s seboj v šolo in ko med poukom ljubljencek zapiska, mu pač učenec da, kar potrebuje, in tako zmoti druge učence. Učitelji so rekli, da tamagočiji ne sodijo k pouku, kajti ti zavzamejo vso pozornost učencu, ki naj bi jo namenjal matematiki ali kakemu drugemu predmetu. Nekateri pravijo, da lahko tamagočija pustiš

doma, drugi pa jim nasprotujejo z opozorilom, da pač tamagoči lahko umre.

Višješolci mislijo, da so tamagočiji preveč otročji, zato ga v osmem razredu nihče nima.

Torej še vedno ostane vprašanje, kaj storiti s temi digitalnimi hišnimi ljubljenci.

Ivana Kadič, 5.a
Nataša Ristovska, 5.a

Napaka

Zdravnik vpraša:

Ali pijete?

Ne.

Kadite?

Ne.

Torej nimate nobene napake?

Pač, lažem.

Neira Zuhrič,

Bojana Škoflek, 5.c

Foto: Peter Klinc

NAJČA, GLASILO OSNOVNE ŠOLE GRM, NOVO MESTO
LETNIK: X., JANUAR 1998, ŠT. 1, 2

Uredniki rubrik: UČENKE IN UČENCI 5.a, b, c, d

Širši uredniški svet: MARJANA ŠTERN (odgovorna urednica, lektorica, mentorica),
BRANKO ŠUSTER (mentor likovnega in grafičnega oblikovanja), MILVANA BIZJAN
(mentorica), LILI VAVŽIK (prispevki razredne stopnje), TIHOMIR TROHA (mentor
fotografije)

RAČUNALNIŠKA PRIPRAVA ZA TISK IN FILMI: Špes & Co., d.n.o., Novo mesto
TISK: Grafocommerce, d.o.o., Novo mesto
ŠTEVILO IZVODOV: 900